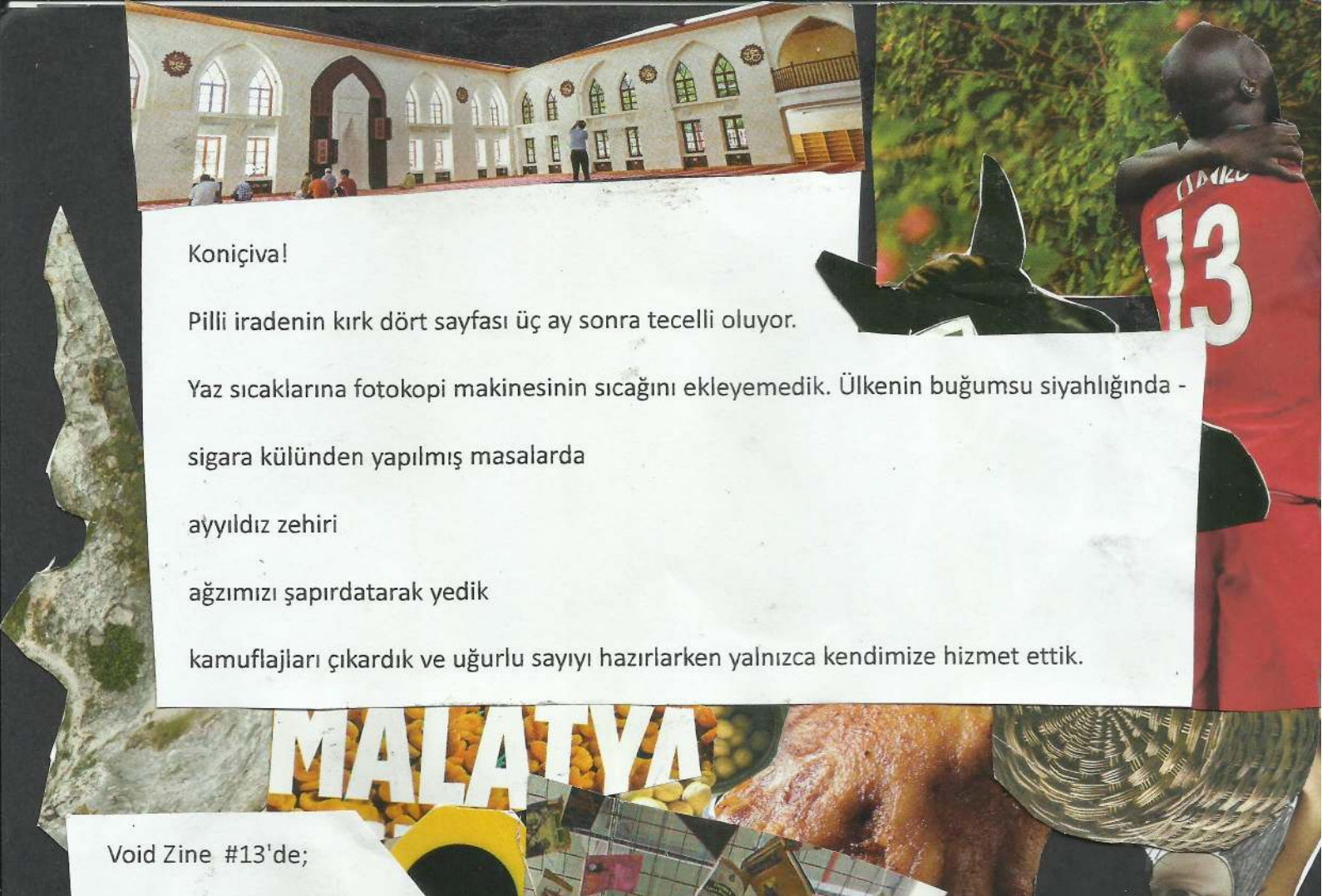

VOID ZINE

13

Eylül-Ekim '16

Koniiva!

Pilli iradenin kırk dört sayfası  ay sonra tecelli oluyor.

Yaz sıcaklarına fotokopi makinesinin sığağını ekleyemedik. Ülkenin buğumsu siyahlığında -
sigara külünden yapılmış masalarda

ayyıldız zehiri

ağzımızı şapırdatarak yedik

kamuflajları çıkardık ve uğurlu sayıyı hazırlarken yalnızca kendimize hizmet ettik.

Void Zine #13'de;

Emre Varışlı, Uluer Oksal Tiryaki, Volkan Ergen, Bilal Acarzmen, Ekin Metin Sozüpek ve Vasiyyxr'dan şiiirler,

Alaca Katarsis, Hafize Yılmaz, Kübra Demir, Ceren Oykut, Snile Cline ve Serdar Aydın'dan görsel alışmalar,

İlker Artıran, Volkan Yalçın, Sonat Yurtçu, Eren Karatepe, Emre Gürkan Kanmaz ve Okan Yalçın 'dan öykü ve serbest metinler,

Meltem Canaslan'ın evirdiğı Édouard Levé röportajı,

İzge Ege'nin Trkeleştirdiğı Noah Cicero şiiri var.

voidfanzine@gmail.com

facebook.com/voidzine

twitter.com/voidzine

ŞEYTAN HARİTASI

Siyah otobüsle şehre geldim
arabalar ışık izleri bırakarak
caddelerden hızla geçiyordu
bordo duvarın önünde çırlıçıplak
başka alemden gelen pagan işaretleri
çiziyoordun
olmak istediğim erkek cadıydın
parfümlerden ve olması gereken her şeyden
uzak

kelimeleri, anlatımı karıştırıyordum, bir yandan da zevk alıyordum – kırmızı rujumu sürüp kendi
bileğim bir öpücük kondurdum ve ağzıma bir sakız atıp sigaramı yaktım, bir melek gibiydim ya da bir
aziz, bir evliya, müthiş makinelerin uzağındaydım – yakınında olsam da bir şey değişmeyecekti,
muazzam bir cesettim, içinde bulunduğumuz bu hali sarhoşluk olarak açıklamak doğaya büyük bir
kötülük olurdu.

duvarda bir ebru asılıydı
karmaşık siyah ve laleli

atalarımdan söz etmeliydik, o zaman daha kırmızı olan kanlardan, şerbetten, eski kedilerden, eski
vampirlerden, eski olan her şeyden.. kadim zamanlarda, o zamanlar istanbulun arka sokaklarında, iki
erkek sevgili..biri kandiller sönerken sokaklardan geçip gizlice aşığının evine giriyor. Feslerini çıkarıp
yanlarına koyuyorlar.. bıyıkların aşkı, sabana kadar süren ateş, tükürüklenen kalın başlar kayıyor
gecenin içine.

benim iyi derecede fransızca bilmeyen cesaretim
yine başka alemlere dalmaya hazırlanır
büyük ekranlardan ve gözlerden uzak durur
baltayı severim ve kullanmasını bilmem
ormanda kaybolup – bir istatistik memurunun bedeninde uyanabilirim
bir fişi bir prize sokabilirim
bunu hiç düşünmeden ve tartmadan yapabilirim

HİÇ UTANMADAN

sosyal hayata uyum sağlayan bireyin
tüm faturalarını okudum
banka ekstrelerini ve hafta sonu gittiği ormanları biliyorum
şimdi büyüye, cinayete ve iyiliğe dönme vakti.

TANIKLAR KONUŞTU EKSERİ HEPSİ HAZ DUYDU

Defter dolusu gerçeklik üzerinden ifade tutanakları, tekstin dışından monolog duyulduğunda duvardan duvara önce bir, duyduğunuz endişeyi gideremedi bir zamanda duvar, bir canlının içerisinde harlı kargaşa bitmedi. Herkes bir kenara oturmuş gazete kağıdı kafasından herhangi erdemli bir şeyi geçit geçirdi. De-bu ifade tutanağını nasıl doldurup engizisyonda paklanacağız?- zatendi yalınlığın bahçesindeki davette herkes etek tıraşlı temaşa. Kapı kendi kendine mi çalıyor? Zilin sesine, kendi su kabına yabancılaşma. Pürüzlülükölçer bistolarda, tam ortalayacak şekilde tüysüz bir açılan demirkapan korkusuyla.

Bir hafta sonra bugün, bu saatlerdeydi, ağırkanlı ölümle hemhal olacağından haberi yoktu.

Sigara almak için girdiği Hasanpaşa'da bir evde, kulağına ve odadaki mahşer midillisi dört kulağa daha zaruri zaruret hikayeler çalınıyordu.

"Daha yeni oldu kurtuldu haa bu moruk, şerefsizim bak. Kırk beş kiloya düşmüştü bonzaiden. Yalan olmuştur. Hastanede gittik gördük, ananı sikiyim dedim ya, iskelotor olmuştur. İskelotor gibiydin aynı amina koyum."

"Rabbimeşükür olsun abi, kurtuldum, temizimçokşükür."

"Bu bokların en babasını aha sor buna, anlatsın sana sabaha kadar."

"Akşam on sabahaltı. Yirmi gram bonz. Asabım çok bozulduabi, öyle böyle değil. Akşam on sabahaltı. Babam birkaç daşeker yuvarlardık..Bisaat uyku, kovanın başınahadi; bisaatuyku kovanın başına. İşten güçten olduk. Sen ne diyonabi kaşıkla koyuyoduk. Derdimi sikiyim diyom ya. Kaç defa yemin ettim. Şimdi, öyle arada bir denk gelirse, mahallededarkadaşlarla ortam olursafelan. Onu da içmiyom bile."

"Aile olarak da anne babası çok iyi bir insandı. Şerefsizim çok temiz, namazında niyazında pırlanta gibi insanlar. Bunlar iki kardeş takılıyorlar bir de ha moruk, hansel gretel hesabı. Tripler ölüm, yandım allah iflah olmazlar, soysuzlar eve melek sokmuyolar. Ölmeyi bayılmak sanıyolar. Biri lavaboda kusuyo, öbürü gözleri kaymış yukarı allaha dua ediyo, anneleri başlarında evde. Aynen moruk. Çarşambalı bunlar neyapcan. Sıkıntı. Sigara kıvırın bi tane lan, allahsızmoldunuz oğlum ya?---Daha bunlar küçücük bebeyken biz Çarşamba'dan kiloyla ot alıp geldik, iki araba peş peşe eskort, ta bu kadar böyle poşetler dolusu. Nefeslik sigaralardı hepsi. Bak size bi arkadaşımın hikâyesini daha anlatıyım."

"Abi ben kaçayım geç oldu, sabaha kadar çalışcam yine, iş yetiştirmem lazım."

"Şimdi, benim bu arkadaşlar o zamanlar Sultanbeyli'de gayrimeşru koşturan adamlardan. Tilki gibiler bunlar, Yılmaz, Barış, bi de tırcıların Ensar. Piç Ensar, siz tanırırsınız çocuklar mahalleden. İnternette falan filan bir siteye düşüyorlar. Ara tara tık falan, AM02. Yıl iki bin yedi. Bonzai denen bokun olayı. Sıkıntı yani. N'aparız, n'aparız, sipariş falan filan derken getirttik bunu, bir ay sonra kargo kapımızı çaldı, üç bin papel yatırdık ha o zamanın parasıyla, ben de ortak oldum. Kahvede millet böyle deli misiniz felan ne ayaksınız siz felan. Kimya okuyan zehir gibi kimyager çocuk bulduk bi tane de gittik. Çay ocağının arkasında beş dakkada yaptı getirdi yavşan otunun üzerine böyle. Alın için dedi. Neymiş lan verin bakıyım dedim. Üff, bacısını sikiyim kimsede derman kalmadı, çarpıldık kusan kusana. Bi ben kusmadım, kalbim yerinden fırlayacaktı. Sikseler dedim ben bi daha bunu içmem, zehir lan bu. Odadakilerin hepsi toplandık sabah camiye namaza gittik, kuranıma, yere eğildik halılara kapandık rabbime. Kafir Ensar'ı görecektiniz, o bile. ---Yasin! Şefko bira kaldı mı dolapta bi bira kap gel canını yerim. Kalmadıysa Karaca'yı ara, dolabın üstünde numarası var.--Unuttum amina koyum. Ne anlatıyodum?"

"Bonzaai abi."

"Hee işte, dörtbeş sene boyunca verdik millete ayarı."

Kadıköy zamandır kokuyor, bütün dereler kurumuşken ıslah olmaz Kurbağalıdere'nin kokusu Yoğurtçu'da köpürüp belediye'nin önünden geçiyor, yukarıda boğada, denizin çöp kokusuyla buluşuyor. Akşam olunca on bela üstüne on beladan bir ikisi, zıplayan bütün kurbağalar, çekirgeler şehri basıyor. Firavun, topye-kün hanedanlığın köküne kobra zehriyle Söğütluçeşme tramvay yolunda canına kıyıyor. Büyük deprem yaklaşıyor. Bulut, daha çıkar çıkmaz evden öncü sarsıntı. Mahallenin tütsülenmekten kurumuş simsiyah firavun faresi abisinin "Bu da sana Mesut Abi'nin güzelliği olsun." deyip verdiği diğer bir paketle birlikte, çorabına sıkıştırdığı veresiye iki paket ot bileklerini terletmeye başlamıştı. Toksinlerden kurtulmak uzun bir yaşamın yaşam anahtarı olmalı. Bulut bunu biliyor mu? Bir kıyağa haddinden biraz fazla keyiflendi az önce. Alkolün galeyani, neredeyse ölü bir saat, dinlediği yarı kurmaca yarı gerçek, kahramanları kulağa kaçan hikâyelerin mükâfatı karşılık bir paket fazladan. Dört kaplan gücünde aslan payından aldığı küçük lütuf bir ısırıkla güneş görmediği günler oluyor. Hâlbuki dinlediği hikâyeler en az beş paket altı ederdi. Dişini sıktı, dinledi. Kokuyu burnundan dışarı itekledi. Altıyol'a doğru yokuş yukarı ter içinde tırmanırken Kuşdili Caddesi'nden, kafasını kaldırımdan yukarı ilk kaldırdığında bir polis arabasının bankamatiklerin önünde beklediğini, mavi kıyafetli memurların araçlarının dışında olduğunu gördü. Genel bilgi taraması keyif kahya. Avantalar ruhsat arasında cebe, kep altına. Otuz sekiz bin polisin daha ataması gerçekleştirildi. Otuz sekiz bin job ve kelepçe fabrikalara sipariş edildi. Bin tanesi bugün devriye de indirdikleri kokaine burnunu dayadı. Dört tanesi overdosedan daha zehirli bulundu. Kamyon

lastikleri önlerinde yakıldı herkes etrafına toplandı. Karnındaki ağrı durduk saplandı, spazm terli bacaklarını karıncalandırdı. Babası dedesi her zaman üniformadan yana olmuşlardı. Şehitleri çok severlerdi. Birileri şehit olsun çok severlerdi. Büyüklerin sözüne, yıllar evvel özellikle soy ağacının kırılmış dalı dede adı ultrasonda görünmedi de, yoksa en başta önlemi alınabilirdi, erdemli olması söylendi, sonra sopayla ıslah edilemedi. Eksik düşünürken ayağı takılıp yere kapaklanmaya yakın polislerden yana telaşlandı. Elleri silahlarına gitti memurların, bir diğer elleriyle iki numara büyük keplerini başlarında tuttular. Çekip silahlarını kanun namına Bulut'un üzerine kurşun yağdırdılar. Kalkıp yolun karşısında, köşedeki taksi durağına doğru yönelip kadife bir taksiye bindiğinde orta yaşlı barbutçu şehir tilkisi boğadan rıhtıma kadar en yakın mesafede alındaki teri sildi, burnundan damlattı, öznel olarak bugüne kadar algıladığı parça parça bütün saniye dilimlerine suratını asmaya mecburdu. Kavun kokan taksilerden biri. Polislerin yanından geçti. Gaza biraz daha fazla dokunarak mimikli siniriyle bir hayatın bокtanlığını, o üç dakikanın tamamında elinden geldiğince Bulut'a duyurdu. Rıhtımda, Misak-ı Milli Sokak'ın başında eve yakın taksiyi freni durdurdu.

Galiz bir meydanın ortasında saat kulesi. Kendinle daha çok kavga et. Yoksa gerçeklik nedir? Birinin vücudunda yanıp sönen beş zayıf noktası. Tanıklar ve tanıklık edenlerin bizatihi ağızdan kulaklara zerk ettikleri yalan ifadeleri. Mehdinin bir türlü yayımlatamadığı evrensel bildirgesi. Ölülerin askıda kaldığı yer, raflar, hava? Erken uyumayı seven majestelerinin ülkesinde bira almak için geç bir vakit? Yasak. Boşu boşuna kamera görüntüleri. Zayıfı görmezden gelip diriliş vakti ölümün üzerine varoluş, sıra dışı bir safra kesesi ameliyatından; rahimden değil doğum. Herkesin ne yaptığı apaçık belli, kamera görüntüleri boşu boşuna gizli. Savaşın paranoid ruhsal huzuru, sokağın ortasında bir direğe asılı rüzgar esse dalgalanmaz kırlangıç bir flama, dalgalan sen de heytt be tekrar tekrar yazılmış kitaplarda zaten hiç yokmuş kadar azdın. Ataları onun vatani koruduğunu göremeden bu toprakta öldü gitti. Sevdikleri toprağın içine kazıp girdi. Evinin bir arka sokağındaki tekele doğru hızlı hızlı yürümek istediğinde kepinin altında topladığı askerin uzun yağlı saçlarından irtica sakalına kafa derisinin katmerli teri fışkırdı. Belinden palaskayla sıkıyorlarmış gibi, tekelin önüne geldiğinde kapalı kepenlerin sadece bir bira sığabilecek kadar kesilmiş aralığına ağzını uzatıp, üç tane istedi - şişeler, tek tek kara delikten düştü. Yakında eminim bütün bunları karneyle verecekler diye düşündü. Delik cebe bozukluklarıyla beraber on yedi lira kaldı. Hesabına göre bir hafta içebileceği otu vardı, dolap idare eder durumdaydı, kahve vardı. Bir hafta sonra elindeki işi bitirdiğinde köle maaşı parasını alacaktı nasılsa. Yapmazdı ya, yine de çok dara düşerse paketin birini yüz liraya okutabilecek kadar olduğunu da bir an geçirdi feragat aklının ucundan. Toplumun değer yargılarında korkulu kaygılı travmatik yaşantısının bir haftasını daha asgari sağlama aldı.

Bugünden yarına ayırdığın yanlışların çelişkilerle dolu cevapları açıklandı.

Erzaklar depolandı. Sandıkların ağız çivilerle çakıldı. Felaketten önce peruklu yargıçlar, sığınaklarda büyükçe bir kütüğün üzerinden toplum sözleşmesini yüksek sesle defa kez okudu. Yirmi rekat teravih namazı makbuzları kesilip az önce sokaklara dağıldı. Para şişkinliği arka cep büyük buhranda allaha vergili yanlış yoktu.

Misak-ı Milli sokakta biraz yukarı yüründüğünde, Münih Birahanesi'nin üzerindeki odasına, sokaktaki bilimin sosyolojik etkisi, gelecekte android ahlak bekçilerinin translara bal döküp bir güzel çektiği acele saksoların kaçamak otellerinden, fermuarı çekip aile evine geri dönüş bıyıklar, resepsiyonistlerin gözlerinde parlak zebercet ve pavyonların bet yüzlü badigardları külhan ve çeşit müşterilerinin bakışlarının aralarından, sokakta ahlak disiplini kaşlar çatıldı bir, tutsak kelepçeli elleriyle kara çantasını sallayarak yürüyüp çıktı. Basamaklar eve yukarı döndürdü. Saymak isteyen takvimler için Salı bitmek üzereydi.

Muhafızlar yakalayın! Sokağın ortasında durdurup göz çukurlarını kazın!

Fabrikaların üretim bantlarından akıp korku şafak söktüğünde kuzey yarım kürede ilk vapur kornası kesik kulaklar –sabah oldu- adreslere kargolandı ve Üsküdar'ın martıları Kadıköy'e geldiğinde kötü bir rüya görmüş gibi dişlerini birbirine vurdu uyandı. Yataкта teslim. Toz yığınları uykusunda evin içerisinde fark etmeden balkona tuvalete epey bir dolaştı. Çocukluğunda ateşli bir gecede üç mahalle öteden tutulup ay ışığında eve geri getirilmişliği vardı. Gazete bayileri aleyhindeki bütün manşetler dışarı dönecek şekilde kepenk açtı da bir yerde birden çok uzun kaldı. Sabah siniri bu yüzden saklanamadı. Bilgisayarı açıldı. Kahve koydu. Tuvalete girdi. Aldığının üzerinden iki gün, paketlerden birini neredeyse içmişti. Perdeleri açmadığı sürece zaman ya çok çabuk geçiyordu ya da hiç geçmiyordu, başka türlü tahammül edemeyeceğini her fırsatta daha çirkin gören kendisine söylüyordu. Son zamanlarda geçimine evden, internet üzerinden online satış yapan bir toptancının bilekliklerini yaprak kol kanat geriordu. Yüzlerce, bine değin bileklik, lanet kolye, barış işaretli, süper kahramanlı. Avucunun içindeki canlı bir fare. Parmak ucu nasırları. Toplumun asli fertleri için deri altı sinir bozucu çıtırtılarla dolu özgürlükçü bir odanın içerisinde, kapı çarptı, flas patladı, rüzgar cereyan yaptı.

Akşama kadar volta atıp, rastgele yol güzergah aynı. Zehirli bir ishal, küçük sürprizli hapların içerisine sıkıştırılmış dilaltı uyku ters cenin pozisyonunda, haplar yetmişlerde yapılan silahlı bir eczane soygunundan kalma bayat. Açıkta televizyondan sesi gelen bayat. Et fiyatlarının artışı üzerine bir kanalının uzattığı mikrofonta röportaj veren katil ihtiyarın sesi odanın içerisinde yankılı. Hiçbir şeyin yerini değiştirmeden savaşın yaralarını saracaktı ya; eti daha ucuza alırsa söz nefsi doyacaktı. Kendi bastonuyla hastanelik edilen ihtiyarların takma dişleri denizin dibine battı. Tekerlekli sandalyeleriyle peş peşe uçurumdan aşağı atılanları, seni yaşlı sansar, ropdöşambırdan kovulmuş şeytan. Yassı bir taştan kafaları ezilerek şekil verilmedi. Niye verilsin? Öğlen dört gibi ağzına ilk lokmasını atmak geldiğinde içinden patates haşlaması dilinin ucunda, kişi başına inşaat molozu düşen milli gelir, beklentinin çok yüksek tutulmaması salık verilerek önüne kondu, midesine indi. Evini çöpten topla, gözden çıkarılmış senin eşyaların sokakta. İçtimaya geç kalma. Sağ baştan kürdan gibi başındaki alev. Vergili asker selamını ver, Allah'ın selamını ver. Erkek ol biraz, camlardan kendini sarkıt, camlara yumruk at.

Bir saat sese tıkaclarını takip yüzüstü uyudu. Siyah boşluk. Dışarıda kaldırımların üzerinde iki kat sidik tabakası eriyip ateşin üzerinde yürüyen insanların ayak tabanlarına yapıştıyordu. Metro merdivenlerinde belediye tarafından etek altı fotoğrafları palaroid olarak çekilip ay sonu açılacak sergi için biriktiriliyordu. Bütün bir kuşağın zorunlu eğitimi kalpaklı sarhoş bir ihtiyar parkın meydanında gömleğini sıyırıp, kurşun yaraları yararına milliyet diyordu. "Bana bakın adiler, bu vatan kolay kazanılmadı." Altına işeyen bir sarhoşu uyandırmayacak kadar sıcak bir havaydı. Sıcak her zamanın sığağıydı. Savaşmak için, ulusal bir marşı okumak için sıcak bir havaydı. Dillere destan varoluş tarihlerinin, sıcaktan kavrulduğu bir sıcak hava. Gölgede ense yapmak varken sığağın çıkarttığı savaş yaraları bir aydır sırtında kabuksuz, kaşımadağında gündüzün ortasında Bulut'u deliye döndürüyordu. Sandalyeye yaslanamıyordu. Miğferinin üzerinden taktığı gözlüğü kırık olduğu için iki aydır daha az şey görüyordu. Bulanıklık tam anlamıyla. Üç gündür elle tutulur bir sık yapamamıştı iş adına. Gürültüyü bahane ediyordu. Deli olacaktı bu gürültü yüzünden. Aç kalacaktı.

Dünyanın bir ucunda dolmuş gürültüleri birahaneye karıştı, birahanelerin birbirine, erotik şoptan titreşimler türkü barlara mikrofona, her yaz başka bir inşaatta iş makinesi insan uğultusuna, helikopterler atmosferi delip uzay boşluğuna, kulak zarlari ölümünden sonra aşağıdaki çamurlu ork eğlencesine, felçli kabaca sıvanmış et gözle görülebilen en yüksek istinat duvarlarına. Yaşam koşları gürültücü bir dünyada yeni bir yaşamdı söz ediyordu. Omuz omuza birlik mücadele mesajları vermeli güçlü birileriyle kulakları tıkayarak. Dışisinin üzerine işeyip onu işaretlemeli belki. Her şey daha iyi olabilir.

Kitap okurken cami hoparlörlerine yirmi metre ezan okunuyordu, kitabı bağırarak okumaya devam etti.

(...)BU DÜNYADAKİ CANLI YARATIKLARIN ÇEKİĞİ ACILARIN LEHİNDE NE SÖYLENEBİLİR? HİÇBİR ŞEY. DOĞASI GEREĞİ -DÜNYANIN YOK OLUŞUNU VE TANRIYA DÖNÜŞÜMÜZE YOL AÇACAK- BİR İSYAN VE İTAATSİZLİK BAŞLATACAK OLMASI DIŞINDA HİÇBİR ŞEY. DÜNYADA BİR ŞEYLERİN SON DERECE YANLIŞ GİTTİĞİNE DAİR BİR DÜŞÜNCEYİ VE ÖZELLİKLE DE AYAKLANMAYI KIŞKIRTAN İSTIRABIN HEDİYESİDİR BU.

(...)İSTIRABIN İÇİNDE BİR KURTARICI.."

(...)BİZİ ASLINDA ÇAĞIMIZIN KÖTÜ NİYETLİ VE YALANCI İLAHINA -CANLI BİLE OLMAYAN GADDAR ZORBAYA- DAHA SIKI.."

El kitabını koltuğun üzerine kendisiyle beraber bıraktı. Aklının oynadığı oyun yatıştı, içerisinde kuru bir şeye yol açtı. En baştan haklarını teslim etti. Kozmoloji ve kozmogoniye, Dick'e. İki eliyle kulaklarını basınçla doldurdu. Sonsuz bir döngüde sondan bir önceki vakit ezan devam ediyordu. Sessizlik uzadı. Ölü babanın oğlu, hastalıklı anne fetüsünde; akşam olup artık kendinden sıkıldığında, merkez camide gösteri bitti artık dağılın. Tanrı, diğer gezegenlerinden herhangi birinde tek başına rahat tamam tamam, tamam, tamam.

Hakkınızda ihbar var. Evinizi böcek sardı.

Kamu davasına dönuştü.

Can sıkıcı, evet.

Ama bu son büyük toplantı.

Fakat çok kan kaybetmişsiniz.

Uyumadan önce bir filmi üçüncü kezdi başa sardı. Öldürme üzerine muvafakatname. Apartmanların arasında nedensizmiş gibi gerçekleşen şiddet ilgisini çekti. Komşular rekabetçiydi. Bazı sahneleri başa sarıp tekrar izledi, son sahneden evvel, her şeyi kabul etmesi koşuluyla sigaradan bayılarak uyudu. Tan yeri ağardıktan sonra, turuncu bir kızıl havada hiçbir zaman bulutun siyah yeri yoktu. Perşembe'den Cuma'ya dişi kanadı, bütün gününü gizledi. Kitanın iltihaplı apsesi şişti, evden dışarı hiç çıkmadı. Çayına fazla şeker attığı için. Altı yaşında babası yemek masasında başından aşağı kase toz şeker döktüğünde de direktip bir ay boyunca hiç çıkmamıştı. Sokağın sonundan otobüs duraklarının ardı kıl payı denizi gören balkonunda nefes aldı. Yarın bir gün sadece biraz tütün, çatıdaki fareler için biraz zehir almak için çıkacak.

Umutsuz bir savaşın başlamasına yakın olduğunda, kadastrocunun şatoda yaşamaya başlaması kadar ağır kısır döngü diz boyu karın içinde, Moda Havuz'da bir bankın üzerinde cumartesi gecesi. Kadıköy'de kalan son ağaç birlikteliği tepesinde uçan daireler, kiralık binaların arasında. Şerefine bir buçukluk çürük üzümünden sıcak şarabı plastik bir bardağa döküp içti. Klamm'ı bekledi, Godot'yu. Peki ya hiç gelmezlerse? Bütün dostlarını iyi ya da kötü aklından geçirdi. Sıkı bir polis kovalamacasının sonunda refüje çarparak duran bahtsız hırsızlık zanlılarını, isimleri kutsal kitaplardan seçilmiş olanlarını. Midesi acıyanları. Kan tükürenleri. İğne vuranları, tükürdüğünü yalamayanlarını. Jesus! Sarhoşluk. Sosyal-ekonomik kesikler. Elllerinde mızraklarıyla gelenekçi fatalist bir hayat düsturu bütün kentlerin dostluğunun ilğine işledi. Türlerin aynılığı, evrime taş koyan bir coğrafyanın içerisinde kaynamaya, yarı tevekkül içinde üremeye devam etti. İyi bir ezbercinin aklında tuttuğu, Türk, Övün, Çalış, Güven, Cüz, Hatim. Kürt müymüş bunlar. Huzurlular ve sağlamcılık. Ankara'dan sonrasını bir gecede yak! Suriye'li değıllermiş duydunuz mu kültür mozağığı çatlayacaktı. Kuru pasta alıp birbirlerine namuslu misafir oldular. Gündüzleri yedikleri bokları öğlen tekrar yediler, akşam çayının yanında pasta yerken anlatmadılar. Nezaketsizce aynı havuzda toplandılar, bütün havuzu sidik ve bokla doldurdular. Irkların sevimyenlerinin sıralandığı liste önlerinde açık. Başkan ben müzdarip, medet bekliyorum. Contalarım gevşedi. Gidiyim mi? Hınca hıncı dolu sokaktan ülküdaşlar geldi taşı. Günlük hayatım nodullandı.

Birazdan beklediği Klamm yolunu şaşırıp gelecekti. Bu defa şatoda mevsim kati yaz, şehvet cinayetleri. Şatonun hendeğinden kaçırılan denizkızı refikanın göğüs üzeri beni aylar oldu yıprandı silindi. Sen benim gibisin refika. Hayatını ve düşüncelerini birleştirdim. Ahir zamanda doğru yerdelerdi. Evrak hataları yüzünden cehenneme gönderilmişti. Ara bölgede tam düşünce vakti zamandı, başka yapılabilecek bir bok kalmadığında Kadife Sokak'ta. Ucu sekse dokunan bütün çiftleşme ritüelleri, çamaşır iplerinden iç çamaşırı hırsızlığı, yüzlerine bakıyorum, ellerine bakıyorum, yerde insanlık kökü çöpleri. Kalabalığın ortasında, bir an onların benzeri mi karışıp kaybolmayı düşündü yeni bir çift ayakkabıyla ayağında, an karartma kurgu, kitlelerin kabaranı boğazına dişlerini geçirdi. Depozitosuz olan katien topluma kazandırılmadı. Tutuklu ve hükümlüler gece vakti acele hücrelerine geri dönmeye karar verdi. Yeterli hıza ulaşabilirse kazdığı tünelden, caddelerde işgal kuvvetlerine görünmeden yürüyebilir, casus böcekler duymadan sivrisinekle sıtma konuşabilirdi. Rext'in önünden ev yoluna doğru döndüğünde -hayvansal yağların derin bağırsak kokusu nemli- arkasından bir el dokundu.

"Ohoo sen dışarı çıkıyor muydun ya, gel bakıyım buraya. Provadan geliyoruz kankacım, iflağımız sikildi afedersin, çok içtik. Yeşim, Yağmur, bu da Bulut, tanışın. Ben bu çocuğu çok seviyorum ya.-----Ama güzel oyun oluyo, oyun oturuyor yavaş yavaş. Benim dediğime geliyorlar.----- Birkaç film teklifi var. ---Sen nabıyon hala o işler mi?----Nikah şekeri yap evde amina koyum.----- Bizim tiyatrodan bi şeyler ayarlarız sana olmadı ya, sezon açılış ben bi bakıyım.----- Para kazanıyon mu bari?"

Ona dilediği kadar cömertlik göstermesine müsaade etti. Yine yeni hikayeler karşılığı. Her şeyi bu kadar doğru yaptığını nasıl düşünebilirsin? Birası bittikçe bira aldılar. TV skeç şovlarından birinde yeni yeni tanınan, Atatürkçü, sosyalist, devrimci, alkolik bir genç aktörünün başarılarla bezeli karışık ideolojik hayat hikayesi. Yalnızca kontrol edebildiklerinin yanında. Ödül canavarı, o payeler. O eliyle hangi teklifleri itekledi idealleri uğruna da hep hakkı yendi garibin. Başarısının babasıyla hiçbir alakası yoktu.

"Birkaç film işi var işte kanka. Senaryolarını okuyup bibakacam----- Sabah kalktım bu gece Şile'ye gidecez sikerim dedim, biraz kafa dağıtayım dedim ya. İki üç gün kalıp döneriz. Nefes alacak vaktim yok başka yoksa. ----- Kızım bak size de söylüyorum. Gelin. Ev var. Sen de gel Bulut. Salı geri döneriz, benim set var zaten. Şşş oğlum parayı dert etme."

Böyle adamlar yalnız geçirdikleri bir günün ardından ne kadar daha devam edebilirler diye düşündü. Kalamazlar. Tunç gibi. Şarapçı Şakir gibi. Can simidiyle denizin ortasında kendi işlerini görememenin hülasası dünü hatırlamadan. Duramazlar. Tek başına bırakıldıklarında algıları iç duvarlarına toslar. İç duvarları yıkılmaz.

"Darlanıyorum artık insanlardan, bunalttılar abi, Bulut.-----Geçen gün sahnede bizim Kemal Abiler-----Yemiyo musun oğlum kuruyup kalmışsın-----Okulu bitir bari----- Oynasınlar da böyle görelim-----Dört bis yaptık-----Turnede diyorum abi dinlemyo musun?----- Ben de ders vermeye başlıyorum yakında."

Bulut, kavunun kokusunu tanıyıp gözünü açtığında bir taksinin arka koltuğundaydı, aynadan taksicinin yüzüne baktı; bu o geceki taksiciydi. Salı mıydı? Çarşamba mı? Vay ki canına, ölüm ürpertisi yüzü gülüyordu bu gece. Tuttuğu takım şampiyon olmuş, gizliden gizliye karın kaslarını sevdiği Alman forvet açık ara gol kralı olmuş gibi. Biralar sigaralar yalnızca ballı müşterileri tarafından içiliyordu. Bir an yetiştirmesi gereken iş geldi aklına. Salı son gün Mehmet Bulut. Ayılıp yolun ortasında inmemek için yanında uyuyanlardan birinin elinden birasını alıp içmeye devam etti. Taksi rıhtıma evine inene kadar uykuya dalmış uyandırılmamış Bulut, inememişti. Kadıköy'den Şile'ye. Alper önde, Bulut kızlarla beraber arka koltukta cam kenarına sinmiş, kafasını camın açık aralığından havaya kaldırarak, camın ardından geçen karanlık orman şeritlerine daldı, nefes aldı. Daha başından bu sondu.

" Çok gülüyo, bizim çocuklar seni çok seviyor valla, sizi taklit ediyorlar evde hep. Hiç aklıma gelmezdi. Bir arayıp veriyim de konuşsan, sahura kalkmışlardır şimdi, televizyonda çıktığınız anda kızım çok seviyor bayılıyor.-----İçin için, arada bir bacanakla mangala gittiğimizde ben de içiyom, neyapiyım, allah affetsin. Eve sokmam sade, çoluğun çocuğun içinde.----Hani sizin şu sevgilisini başka bir kızla kıskandıran erkek tipteniz vardı ya.."

Anayoldan yirmi iki kilometre içeride Sibiry çamlarından yapılmış tomruk bir orman evinin bahçesine girdiklerinde, bozuk ilişkilerin düzenlendiği olimpiyat dağında sabah olmaya yüz tutmuş bir vakit orman serinliği atmosferin gölgesinin altında. Herkes bir tarafa bayıldı. Alper, Bulut'un yanına yanaşıp "Takıl ha kızlarla kafana göre, hiç sıkıntı yapma." dedi.

Öğlene doğru uyandıklarında başından itibaren uyum göstermeye kararlı başladı, akşama kadar gayret çabaladı. Alkol başının ağrısını geçirmede. Ağrıdan ziyade mütemadi bir uyuşukluk hissi gün geçtikçe. Fakat Alper susmadı, Moda'daki evinin tadilat planları bir harikaydı. Amsterdam'da yediği mantar tekrar tekrar anlatılmaya değerdi. Kadınları sanki o ne derse hepsine vardı. Neler dönüyor? Uzun zamandır aynı insanlarla bu kadar uzun süre vakit geçirmemişti. Ne iyi ettin de bizi getirdin buraya, öyle değil mi? Değil mi? Herkesle aranı iyi tut. Balkonda bir masanın etrafına dizilmiş, akşam olana değin Alper'in TRT sanatçısı babasının sandık içindeki koleksiyon alkollerini birer birer açıp içmişlerdi. Koşulsuz şartsız babasının da övgülerle dolu bir yaşantısı vardı. Saatlerce oturdular. Başı öne düşmüş Bulut haricinde herkes sesini duyurmak için bağırarak konuşuyordu. Kabak'tan Kaş'tan Suma Beach'ten bahsediyorlardı. --
-----Alper ayakta duramaz haliyle gereksiz yere gerilip masadan, gerçek bir dizi oyuncusuna yakışır şekilde küfür edip ormana dolaşmaya gittiğinde; amina koduğumun havalı götü, Yeşim görüyor musun yaptığını ya. Hem zorla getirdi bizi buraya, ettiği laflara bak. Orosu çocuğu yanında gezdirdiklerine benzetti beni heralde. O anlatsın biz dinleyelim. Şmarık piç. İki tane skeçte sikim sokum yan rolde oynadı diye sanat ateşesi olduğunu saniyo, gavat. Anası Nadide koysaymış adını. Nasıl bir yer böyle abi bura, sikiyim her taraf sinek, evime gitmek istiyorum ben, taksi çağıralım.

İşin bu tarafı dünden bugüne bu hal akla gelmezdi. Bulut'un bütün varlığı oradan kızların yanından silindi.

Burada ne işi vardı? Ya da onların burada ne işi vardı?

Taksi çağırmadılar -taksi çağırılsalardı Bulut da onlarla beraber dönecekti- oturmaya devam ettiler. Alpersiz sesleri giderek azaldı. Alper döndüğünde ne olacaktı?

Yeşim ve Yağmur balkonda sırtları dönük oturuyorlardı, arkalarından yanaşıp kavradığı tahta parçasıyla ikisine de vurdu. Biri yere serildi, diğeri tam o esnada döndüğü için yüzüne geldi tahta, ona bir defa daha vurmak zorunda kaldı. Avcunun içerisine kıymık battı. Bunun böyle olması gözlerinin önünde rahatsız etti. Başlarında biraz oturdu. Kendine gelip önce Yağmur'u sonra Yeşim'i sürükleyerek içeri yatak odasına taşıdı. Baygın halde onlarla kısıp kısıp konuşuyordu. *Sizinle her istediğimi yapabiliyordum, Alper söyledi. O da birazdan yanıma gelip bize katılacak olsa gerek, kaçırmamalı.* Kan bütün vücudundan yavaş yavaş çekilip, başında toplandı. Ter içinde tek tek ikisini de koli bandıyla dolayarak bağlayıp, odalardan birine kapattı, titrek elleriyle kapıyı kilitleti. Alper'in gelmesini bekledi. Kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Tek şanslıymış gibi. —Üfsikiyim barajın oraya kadar yürümüşüm. Sesi daha kapıdan girer girmez gözüne çantalardan birinden çıkan biber gazını boşalttığında kendisinin de gözleri yandı. Sikicem yaptığın şakayı bu ne amin.. Alper'in sözünü kesip yere düşüren, gözünü aralayıp ona bir yumruk attı. Gözleri görmeden yerde boğuştu, boğazından yakaladığında aktörü, iri elleriyle üzerine çökerek nefes almasına izin vermedi, hiçbir şey göremiyordu, kırmızıdan mora kafasını yere üç kez vurup biber acısı gözlerini sildi, daha fazla yandı, onu da diğerlerinin yanına taşıdı, bağlayıp yatağa yatırdı. Kendinde görünüyordu, yaptığı işin tamamen farkında bir profesyonel gibi.

Kendi delik ayakkabılarını çıkarıp Alper'in air tabanlı ayakkabılarını giydi.

İyide kötülük, kötude parça çıkma iyilik, dışarı balkondaki sofrayı temizledi önce. Masadaki fazla bardakları çatalları attı. Gece karanlığında derin nefesler aldı. Bir hayli oturdu. Orman serindi. Bantlı ağızların uğultusu ilerleyen saatlerde içeri geçip, müziğin sesini sonuna kadar açtı, saldırganca hazırladığı yemeklerden yemeye devam etti, müziklerin hepsi Alper'in babası tarafından çok zevksizce seçilmişlerdi, çatlayana kadar yedi, sandıktaki şişelerin hepsinden açıp içti. Hatırlayamayacak kadar sarhoş olduğunda bir ara odaya girip yatakta onların üzerlerine atladı, aktörün telefonundan fotoğraflarını çekti, fan sayfasında "ağzımın yayını sikeyim, bantladım" notuyla paylaştı. Siyah beyaz kocaman açılmış yardım isteyen gözlerini, takipçileri alkış tufanının içerisinde aktörün her zamanki sululuklarından birisi sandı. Meydanlarda canlı bomba paniği yaşanan sıradan bir günün sonunda fünye, elindeki yarım şişe viskiyi de duvarda patlattıktan sonra biraz kafasını toparlamak için bir ejderin alt çene kemiğini toprağa dayayarak bütün içkileri ve mide asidini, tıka basa yediği bütün her akışkan katıyı yüzüstü ağzından çıkarttı. Efendilerin köleliğinde üçe bölündü, dörde bölündü, sabah olana kadar çimenlerin üzerinde uyudu sızdı.

Kaç kurşun kaldı? Sayısı tevatürle kulaktan kulağa yayılıyor. Bu bireysel gerilla bir hareket. İdeolojisinden arınmış. Bir olayı dramatikleştiremeyecek kadar bir haftalık tek başına çekimser oyu. O beni öldürmeseydi ben onu zaten öldürecektim.

Alkol erken uyandırdı. Biraz yağmur yağdı, güneş geriye açıldı, ağaçların arasından bir gökkuşağı çıktı. Sabah soğuğu telaşla eve girip odanın kapısını açtığına karanlıkta bulanık üçü de çift kişilik yatağın üzerinde üst üste yığılmış uyuyorlardı. Nasıl böyle bir şeyi.. Yaptığı her şeyi hatırlıyordu. Sinek ölülerini bardakların içerisinde. Kan ahşabın üzerinde kuruyup kararmış, evi birbirine katmıştı dün gece. Odadakileri aklından çıkaramadı, ruh hali içinde üç ayrı kişi, çakralarına dokunarak kendini haklı çıkartabilir mi?

Onlar odadayken evin çevresinde, o vaziyetteyken duramadı hiçbir yerinde, ormana doğru yürüdü. Soyulmuş ağaç kabukları ormanda gezinen gruplarla karşılaştı, sahte tebessümüyle yanlarından geçti. Belki de o burada dolaşırken, rehinelere bir yolunu bulup kaçardı, evi ona bırakırlardı ya da çevre evlerin bekçilerinden biri çoktan sesleri duyup yardım çağırması, dönüş yolunda jandarma pusu kurmuş olmalı. İz sürücü yere eğilip elini şöyle bir toprakta gezdirdiğinde çıkan rüzgara gözlerini kapattı. Yürüdükçe ormanda yalnız kaldı. Cebindeki şişe TRT bandrollü Napoleon konyaktan ok ve yay bir yudum aldığına boğazında adem elması odadakilerin başının üzerinde hedef, bir kere yukarı aşağı alışıla geldik şaşırtma hareketini yaptı, gözleri açıldı. Yeryüzündeki bütün izler kayboldu. Karın ağrısı iyice uzaklaşıp ormanın içinden gidebildiği yere kadar, polisi birilerini arayıp rehinelere yerini tarif etmeyi düşündü. Oraya bi daha dönmek istemedi. Belki telefonla ahizenin arasına bir peçete de koyardı. Geceye yakın hiçbir planını eyleme geçirmeden eve geri döndü. Azad. Gölge ormanında çamur ayak. Neye yarar zemin bataklığa döndüğünde bütün bir yolu koşarak, İstanbul'dan kaşıyla tüneli kazdığın. İz sürücüden bir dakika kaçamaz, babasının asil ruhu at üstünde tarkan, sürgünde bayraklı burkay, elini kurda dönüştürüp oğlunu ormandan çıkaramaz.

Vicdanlı gaddar su uyuduğunda hem acıdı, hem Alper'in cüzdanından çıkan beyaz renkte küçük bir ziplock tozun ne olduğuna bakılmasını değerli buldu ki, sırtüstü bahçeye uzandı. Saniyeler içerisinde ayaklarından yukarı ketamin yürüdü, korkusuyla baş etti. Cinnetin eşiğine gelmiş atlarının baldırlarından, ödül ve ceza gününün tek hakimine, İstirabın içindeki bahsi geçen yüce kurtarıcıya; *bizi dosdoğru bir yola ilet, gazaba uğramışların yoluna değil.* İçeri odada civcivlerle dolu bir koliden gelen ses boğuklaştı. Bütün vücudu, korku uyuytu. Dokunduğu toprağı tanıyamadı. Toprağını görünce tanı, üzerine uzanmadan önce muşamba ser, uyu uyan.

İşverenin yastığının altı telefonuna bıraktığı üç cevapsız çağrıyı görmezden gelip, direkt kısa mesajını okuyarak uyandı. Telefonu cebinde, şarjı bitmeye yakın ıslanmıştı ama bütün zoraki iletişim teknolojisi pirleri adına çalışıyordu.

" Ulan+pezeveenginevladı.Sana+ güvenip+ iş verdik+ telefonunu+açmıyorsun.müşteri haber bekliyor+Puşt oğlu puşt+nah+alırısın+benden+iş+bida.+yarrak."

Dünya barışı istiyor muyuz? Size düzinelerce barış işaretli bilekliklerden verebiliriz.

İçeriden patırtılar geliyordu. İçlerindeki kötü ruhun kaçma planları. Öğlen yemeği için zil çaldı. Patlamayın. Kulaklarına peçeteden tıkaç yapıp hızlı adımlarla elinde tepsiyle odaya girdi, yine de bağırtıları kulağına geliyordu. Sesleri çıkmaya devam ederse bir sik yiyemeyeceklerini söyledi. Ağzlarının bantlarını tek tek açtı, su ve birer ikişer parça bisküvi tıktı ağızlarına, geri bantladı. Niye yapıyorsunuz? Yüzlerine mahcubiyetle, o da bir emrin kuluymuş gibi baktı. Bir yerlerden çok kuvvetli sinyal gelmişti belki bunu yapması için. Mesut yaptırıyor. İki paket otlı bana adam kaçırıttırıyor. Durumunuzun farkındayım tabi. Sizi anlamamam fazla iyimser bir tavır olur. Şaka etmiyorum. Lütfen aç karnınıza aldırış etmeden günlük hayatınıza devam edin. İki günde birkaç bisküvi, ekmek parçası dışında bir şey yememişlerdi. Bu koku odanın içerisindeki, birisi ya da hepsi fena halde altına işemiş gibi. Alper sen misin? Ününüzü televizyonlardan duymuştum. Koku içinden çıkılamayacak, odayı burnunu da kapatarak terk etti. Artık adam akıllı bir şeyler düşünmenin vakti gelmişti. Aklına hiçbir şey gelmedi.

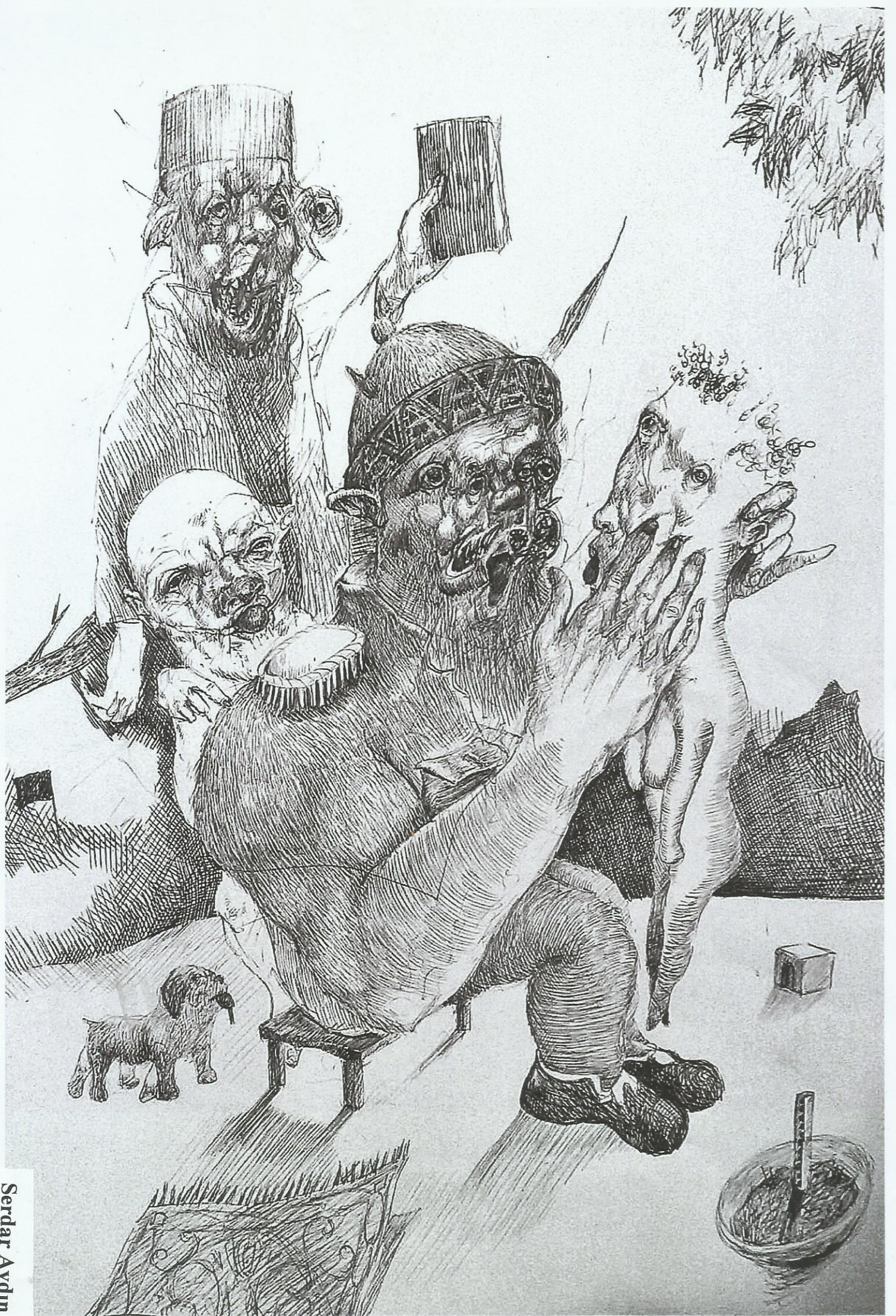
Havasız külüstür bir otobüsün içinde toprak yol, sıcak bir yaz günü tozu, Tekirdağ'a teyzesinin yanına, zihni geçmişine dair bulanık, annesinin kucağında, ömrünün son en uzun yolu, teyzesine emanet eder etmez anne örümceğin belgesel için yavrularının onu yemesine izin vermesi. O kadar çelimsiz zavıftı ki bu hiçbir işe yaramadı. Yedisi, kırkı, ellisi. O yıla dair rakamlarla yapılan tek eski kayıt, düğün salonunda bir sünnet düğünü, elinde püsküllü peygamber asası. Ondan geriye hatırladığı. mevlütler ölümlere ömründe, ölümden sonra ödül. Hiç görmediği kadar tepsi lahmacun tutan el on katı. Erkekler için lahmacunlar biraz daha acılı. Oğlan çocuklarıyla babaları ilgileniyor. Oğlan çocukları babalarıyla beraber. Adamların içerisinde oğlan çocuklarına bir. Kadınlar içeride gözden uzaktalar.

Bahçenin en sessiz ağacının altından geceye yakın topraktan sökülmiş ağaç kökü, sırtı dönük otururken gürültüden uzak, elindeki sopa parçasıyla tuhaf bir halde yere bir şeyler kazıyordu, kurtuluşu burada arıyoruz, fenerleri çıkartın. Biraz daha derinde olmalılar kendileri. Daha da eğildi. Ağız açık bahçe makası, işlemeli yatağan kılıçlar sırtının iki yerinden delik açarak kamburuna saplandığında bir karınca yuvasının üzerini boylu boyunca kapattı. Karnından ılık kesik sesler çıkardı. Esaretin ikinci gününde gece yarısı bantlar gevşedi. Yirmi dokuz Haziran iki bin on altı, Salı; efendiler gücü tekrar ellerine aldı. Ponopticon çağının gerisinde, olay anına ait görüntüler gözlenemeyen çakal patikasında ormanın, kameraların kör noktasına ölümü gerçekleştirdi. Yerde telaşsız ve kaygısız görünmeye çabaladı. Başka bir yerde işlerin yolunda gideceğine ikna edememiş olacak ki kendini; günahlarının bağışlanması için yalvarmadan karıncaların sırtında hidayete erdi.

Yine de ölene kadar başında beklenildi.

Eren Karatepe

IPHONE BLUES

onların işi gülmek yüzüne;
tezgahtarlar ve reyon görevlileri
seyyar satıcılar ve dilenciler
patronlar ve uzak arkadaşlar
sivil politik, sıradan poetik
bardaktan aldığında bir fırt
cesetlerinden yükselmek üzeredir

bi' miktar duman.

onların işi gülmek yüzüne
parayı uzattığın anda
bir hamle daha önde senden
sürekli taciz altında
ve dişleri dökük
ve bir kaç meridyen daha
ileride senden

çünkü

insan dikenli telleri sever;
insan uzatır kafasını
baltaya, bakar, haykırır
örneğin burada yer çekimi var mıdır
geçmişe bakma kipleri
ve timsah avcıları
böylece akciğer
hüzünle paylaşılır
mahkeme masrafları
ve telefon faturaları
savaşı kaybeden tarafa postalanır
böylece yeni bir şiire
tam ortasından başlanılır

hakikat böyle buyurur

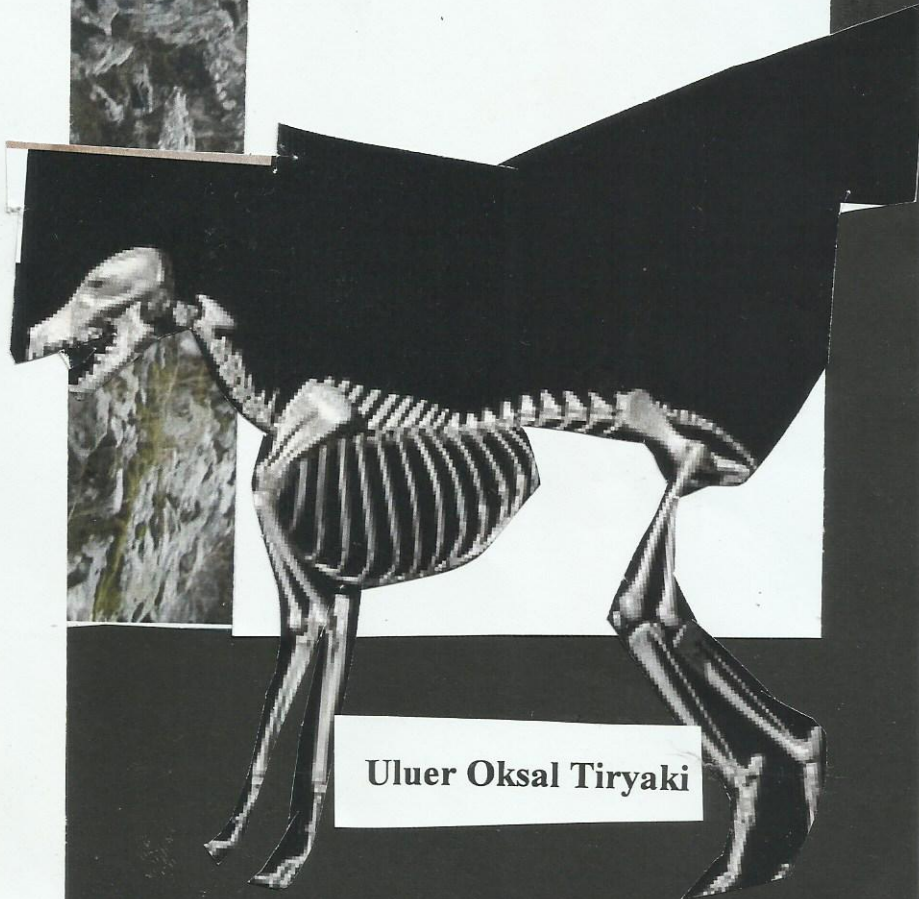
sakıncalı korosu;
kaçak tütün, ucuz rakı
yalnızlığın aparkatları
kısaca tadın krallığı
sessizlikten sözcüklere geçiş
çünkü uzun uzadıya anlatılamaz
iklim değişiklikleri

ve çevre faktörleri

yeryüzü ile yabancılaşma
uzağa bakma sanatı
gökyüzünden tasarruf
ve eksik ruhları onarılır
onların
tırışlanır suratları
onların
boyanır vücutları
onların
böylece kıdemli çocukluk
ortamdan yaka paça
uzaklaştırılır

böylece
eğlence mutluluk olarak tanımlanır
böylece
bazı çocuklar bakamaz gökyüzüne
böylece
her şiir biraz eksik hatırlanır.

insan dikenli telleri sever.
insan dikenli telleri sever.
insan dikenli telleri sever.

Uluer Oksal Tiryaki

-katederek derle deriyi *ses yok* daha önce söylenmiş miydi Nasıl olacak *nasıl olacak* katledip de delileri en kuvvetli delil olarak burada kollar olması güzel burada Elimizin çıkması *orada kulak çıkacak diye saç çıkmıyor* bu noktada ışık yok ışık çok geçirgen aklı saydam sıvılara hapsetmek için *ben daha önce söylenmiş miydim* aklı tikanana kadar doğurmak için kuvvöz içine bilerek isteyerek onun yöntemiyle yordamıyla ve yardımıyla bilmenin hakkın tanımanın işitmenin sınırı yok akıl teke götüren değil tekten uzaklaştıran bir çocuk limit yok ne de olsa pek önemli bir *bedenin kalpsiz yaşayabilmesi için o*

kalp güzel ki burda dursun burda dursun ayaklarımın ne kadar uzayabileceğini ölçen bu yer iyi ki var ama ses yok, çifte kavrulmuş bu deri iyi, *ışık iyi ayarlandığında yakışıklılar iyiler*, Bir noktada kaygı bir diğer noktada kurgu başlıyor *daha önce söylenmiş miydi* insan evhamdan kurulmuş velev ki yok olsun kurumlar yine de kırıntısı bile gıdıklıyor öfkenin ülkenin başbakanı olur başta taşıyan kanını sınır yok *sınır yok* sınırlardan cinnet yapılır bardağa akıtmak için o zehri partiler cennet ve partilerde konum at konum at balkondayım kafamla.

Durdun mu.

Durmak nedir Kudurmuşsun durması yakışık almaz için içini yiyecek sofrayı kurdun mu ?

ülkenin de var mı ayakları benimkinden ne kadar uzağa uzar onu da yol ölçer *mi* soru çok olmuyor olmadı olmayacak neden baktın nereye baktın *ülser*

içe donuş var yerellik kapanma aygıtlara eklenen sevgi eklenen ve teklesen, birden büyüğe doğru, güneşe doğru uzanan peki güneş var mı yok

ama umutlu kahkahaya karşı hınçla dikilen gezegenlerden çok var onların da *elleri var mı* bakirlik nerede bulunur git al ilim çinde olsa git et içine

gram gram tart kendini bölünebildiğini bilmen çapraz gitmen lazım kabre

sığacak alan var ama kimlik yok burada güzel burada durduğu müddetçe burada dururken kurumadığı

müddetçe burada dururken kendi kendimi hırpalamadığım müddetçe iyi de duygu ne duygu *ne*

olarak tanımlanan. durarak da var olan, öldüğünde sızan

canlılık nedir, politika nedir, yağışa yakalanmak nedir

severken ayrılmak ve okul kazanmakların buhada olması iyi

sıcaklık için üçgenlere bağlanmak

yine de önemsiz

soğukluk için yuvarlaklara sığınmak

yine de dipsiz huyum

anlamı almak için akılda kuyu mu kazanacak şimdi ne zaman,

zaman ne, ne şimdi ne sonra yazılmış olan

kaderin saklandığı inde kurduğu sahneden

sanane,

yine de yenilenerek ve yineleyerek bilen () bir özne olduğunu

bir öz nedir

özünün soğuduğunu gördüğünde rahim kıskançlıkta mı?

irade güzel burada dursun

herhalde güzel olacak, çünkü hür olduğunda güldüğün kafeslere kıyasla daha büyük ve gövdeleri var

kuşların

gövdeleri tatlı, neticede birtakım etler giymişler ve

gözlerimi alamıyorum hep hep oluyor bu yarın da olacak *ceketimdeki vidaları ilikleyecek*

bir tanrı nedir . aile büyüklerini tanır mı

dokunduğunda sevmiş olur musun utancından sıkılıp
bir diğerini

bir diğeri var mı ,birdiğerlilik yanında mı yanındaysa durması iyi
hepimizin üzerinden geçtiği 'daha önce kaç kere düşünöldü'

kaç - hangi düşünür tarafından. özenle, geçici, özetle
tamam tamam ayrılık kol

barışmak gövde

kutsal taklit yakıcı bahane

burada durduğı müddetçe sevmek ve risk ne güzel

sevmek bir şarkıyla burada durduğunda güzel olan burayı yardığında oyuklara ses taşıyan büyük
kadınları

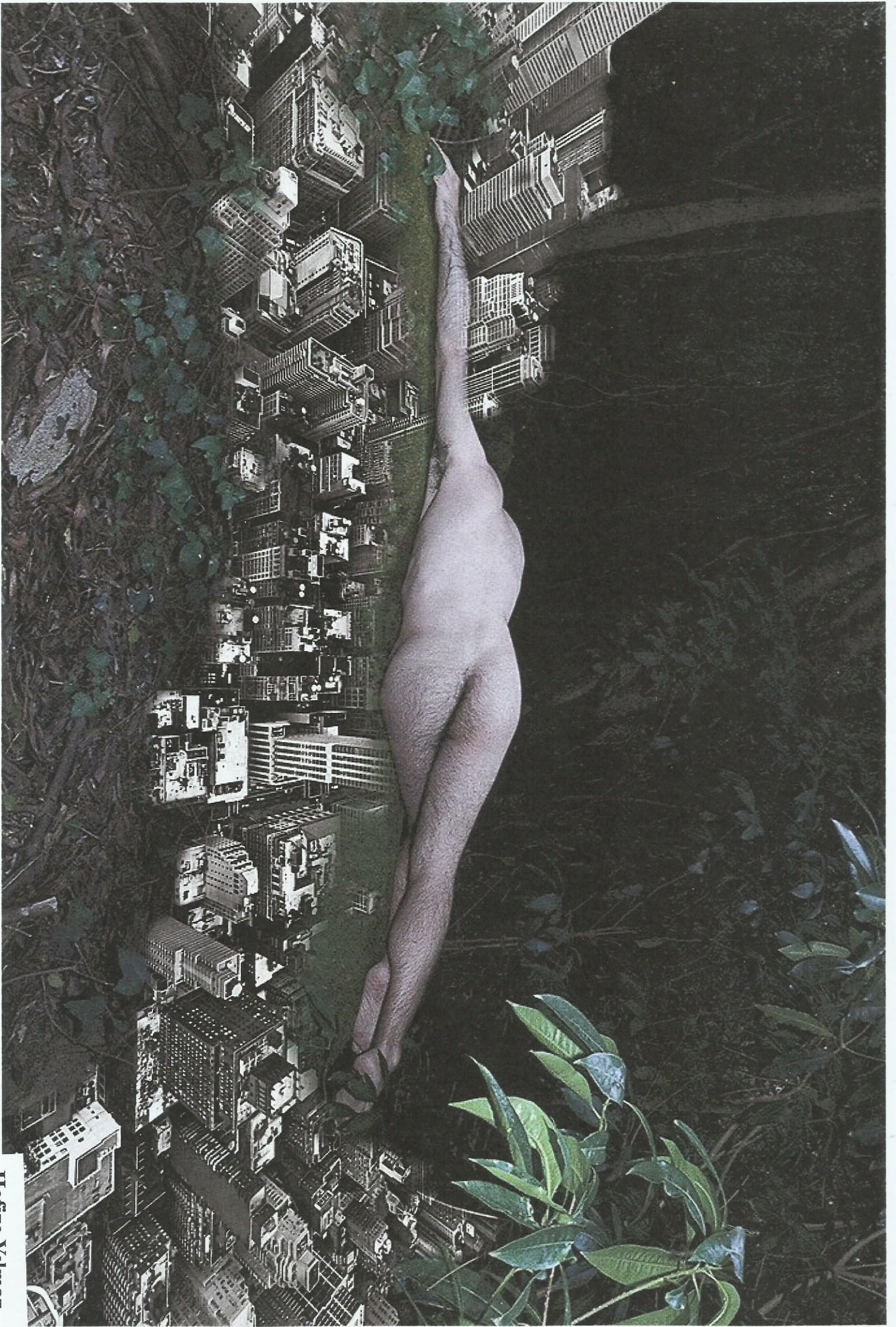
sesle okşayan bütün kadınları sesle okşayan bütün kadınları böyle olması güzel varsa dünyanın güzel
varsa dünyanın güzel varsa dün ve yarın.

komikolanne?

Ekin Metin Sozüpek

yakalandı

Hanedan

AÇ KALMIŞ BİR ŞUUR

Kapıların önünde bedenleri olmayan ayaklar dizili
Sarhoş yazarlar sürüsü, yıldızların içinde kaybolmuş bir halde fikir dileniyorlar.
Yaşları, hayatın yarısından önceki durakta bekleyen kadınlar, dişi bir kaplan gibi genç beden avına
çıkılmışlar.
Uzaklara bakan sırtı dönük kadın tablosu, gözlerimin görmesine yardımcı oluyor.
Kendi hayatlarını yazmaktan utananlar, üstüne kahramanlık elbiseleri giyip, kendilerini ambalajlı
bozuk bir saat gibi gösteriyorlar.

Çaldıkları için özür dileyen hırsızlar, öldürdükleri için merhamet dilenen katiller doğuyor sahipsiz
odalarda.

Kâğıtlara anlatılan hislerden şikâyetçi olanlar ve aslında huzuru yakaladıklarını söyleyenler ve ne
olduğu belli olmayan kelimeler mahşerinde ucuz hisler satanlar,
Deliliğin durgun göllerinde çırlıçıplak soyunup buz gibi sularda boğulanlar,
Acıkmış kalplerini duygu kanlarıyla besleyenler,
Yaratıcılığın ormanında kral olabilmek için, sıradanlığın sirkinde abartılı makyajlarla çirkince
gülümseyenler,
Hepinize afiyet olsun, karnınız bir ayının ki kadar dolu ve aklınız balıklar kadar ıslanmış.

Çıldırılmamak içten bile değil
Hiç hatırlanmayan cesedi kokmuş yalnız insanlar, tren çığlıkları, vapur çığlıkları, martı açlıkları var.
Umudun son parçalanmış vücudunda ellerini kirletenler kalem mürekkepleriyle,
Uzayın dengesinde sonu bulamadıkları için sonsuzluğa kapılıp giden yolcular,
Aldanmanın sınırlarında çizgiyi geçerken vurulup ölenler,
Ustaca hazırlanmış gösterilerde inancın dehşetini sunanlar,
Tüm bunlar oldu ve olmaya devam edecek, bu yüzden ağla ve alışma hayatın işleyişine.

Son yangının içinden koşarak etrafına alevler saçanlar,
Hep konuşmaktan, dinlemeyi unutanlar ve bu yüzden ejderhanın nefesinde yok olup gidenler,

Sadece anlamak gerekiyordu.
Tüm çılgınlığın sebebiyle sofraya oturup yemek yemek yerine
Aç kalmayı tercih etmeliydik.

En güzelini veriyorum size
Aç kalmış bir şuur.

Sonat Yurtçu

La langue iconique des rêves d'Edouard Levé

Edouard Levé'nin rüyalarının ikonik dili

Yannick Vigouroux

Türkçeleştiren : Meltem Canaslan

Yannick Vigouroux : Fotoğraf dizilerinizin çoğu mizansen. Yönetmenlerin sizin üzerinizde bir etkisi var mı?

Edouard Levé : Hayır. Referanslarım tamamen sinematografik değil, belki korku ve fantastik sinema dışında, ama resimsel. Filmde bir görüntü asla durmaz ve olaylar her zaman çözüme kavuşur. Hareketsiz görüntülerde hoşuma giden, çözümü olmayan saklı bir sırrın olmasının yanı sıra göstergelerin de olması. XVII, XVIII ve XIX. yüzyıl resimlerinde beni gerçekten etkileyen şey anlatımsal boyut. Benim çağdaş insan kültürüm kuralların çoğundan kurtulmamı sağladı. Esrarengiz olmanın sadece tek bir zamana ait olmadığına inanıyorum.

Y.V :Senin için bir kimlik araması ve hayatın sunduğu sayısız simularklar karşısında doğruluk mu ,özellikle sosyal görüşlerde ?

E.L :Kimlik kurgusu Homonymes et Angoisse fotoğrafdizilerinde mizansen olmayan fotoğraflarda çokça sunuldu. İlk seride, kişilerin isimlerinin aynı zamanda edebi bir anlamı vardı, Angoisse'teise gerçekliğin iki yüzeyiyle karşılaşmış izleyiciyi bir karşılığa sürüklüyor. Bu sebepten birkimlik arayışı var. Rêves reconstitués (yeniden oluşturulmuş rüyalar) serisi de ayrıca otobiyografik bir arama : proje görselleştirildi, öncelikle benim sonra diğerleri için, uykumda gömülen neyse, bellek aracılığıyla ve fotografik yeniden oluşturma çalışmaları olmadan kimsenin göremeyeceği şeylerde o. Otobiyografilerde ilgimi çeken şey bildiğim şeyi söylemek değil bilmediğim şeyi keşfetmek.

Y :V : Ve sosyal görüşler ?

E.L : »Aktüalite « serisinin fotoğraflarına kadar bu boyut yoktu, çünkü zamansız görüntüler yaratmak istiyordum. Böyle bir temanın ele alınması bana imkansız geliyordu. Ama farkına vardım ki bu tür bir yeniden oluşturmada böyle bir boyutu korumak tamamen mümkündü. Eğer çağdaş zamanla, sosyalışaretlerle ilgili görüntülerden ilham aldığım doğruysa, bana öyle geliyor ki, tamamen etkisizleştirdim.

Y.V : Bu «güncel fotoğraflar'ın güncel olmaması bir paradoks ...

E.L : Evet. Tamamen güncelliğin dışında, bu görüntülerde bir sosyal boyut var, ancak sadece sıçramalarla elde edilmiş bir boyut. İlgimi çeken bir döneme ait bir toplumun tasvir kodları bunlar ve tabi ki bunlar tekamül ediyor. 1930'lardan günümüze güncel fotoğraflara baktığımda ise, resmi görüntülerin (siyasi teşrifat tarafından olayların fotoğraf için önceden sahnelendiği görüntüler) değişmediğini görüyorum.

Y.V : Çalışmanızda ironi olduğunu düşünüyor musunuz ?

E.L : Hayır, ama fotoğraflarım genellikle insanları güldürür, ve ben böyle bir tepkiye karşı değilim. Ama amacım bu değil. Mesela, Homonymes' deki bir portrenin karşısında kahkalarla gülen birine denk geldim. Çünkü bunun bir şaka ve sahtekarlık olduğunu düşünüyordum. Benim çıkış noktam, ünlü biriyle aynı ismi taşımanın ızdıraplı olduğu fikrinin tam tersiydi. « Onlar isimlerinden dolayısıyla kimliklerinden muzdariptiler. » Böyle insanlar aramaya başladım. Belki de biraz kara mizah vardı, ama istemsiz bir kara mizah.

Y.V : Bu kara mizah istem dışı çünkü gerçeklik böyle olduğu için mi ?

E.L : Gerçekliği güldürmek için yazmıyorum. Daha çok bize rağmen gerçekliğin kara mizahı üretmesi fikri beni cezbediyor, tıpkı tanrının zamanını şakalar yaparak geçirmesi gibi. Gerçek hayatta gülmeyi seviyorum ama sanatta mizahı biraz takdir ediyorum. Hakeza, sinemada komedi beni rahatsız ediyor. Anlam veremiyorum.

Y.V : Çalışma metodlarınızdan bahsedelim mi ? Sahnelenen fotoğrafların hazırlık taslağı oluyor mu ?

E.L : Gerçek objelerle ve insanlarla yeniden oluşturabileceğim bir rüyamı hatırladığımda, sabah onun tasvirini kaleme alıyorum, sonra onu bir kağıda çiziyorum. Bu da zaten bana insanların yerleri, objeler ve kadrarla olan uyumu veriyor.

Y.V : Bunlar hep sizin rüyalarınız mı yoksa arada başkalarınıninkiler de oluyor mu ?

E.L : Aslında iki seri var. Benim rüyalarımın oluştuğu ve diğerlerinin rüyalarından oluştuğu. İlk seride, rüyamda gördüğüm insanlardan kendi rollerini oynamasını istiyorum. İkinci seride, biraz bir analizcinin yaptığı gibi rüyalarını anlatmalarını istiyorum ve eğer anlatımlarını tahayyül edebiliyorsam, onları fotoğraf yardımıyla yeniden oluşturuyorum. Böylece kahramanı olduğu anlatının ürettiği zihinsel görüntüyü sahneye koyuyorum.

Y.V : Freud der ki : « Bir rüyayı anlatmadaki zorluk kısmen görüntüleri kelimelerle anlatmak zorunda oluşumuzdan kaynaklanıyor. Rüya gören biri sıklıkla rüyasını çizebileceğini ama anlatamayacağını söyler. (psikanalize giriş- 1922) Bu zorluk senin metodunla çözümleniyor gibi görünüyor..

E.L : Rüyaları konik bir dil görevi gördüğü için beni menun ediyor. Rüyadaki görüntüler belirsizdir ama anlamları asla bulunamadı. Ben bilmecenin çözülmesini istemiyorum. Çözüm zaten var ama bir kesinlikle verilmez.

Y.V :Rüyalarını sahnelemek için, her türden objeyi üretiyorsun...

E.L :Rüyalarımın genellikle çevremden ya da takıntılarımın türemiş objeler beliriyor. Bir dönem ,akrilik pembe kürkleri beni cezbediyordu. Aslında bunu iki kere kullandım. İlkinde ailemin akrilik pembe kürkten toplar yediğini rüyamda gördüm. Sonrasında, röportajcı aynı zamanda terlik olan bir ayakkabının ona verildiğini görmüş. Ben de bunu hemen Ranger askerleri gibi görselleştirdim, sonra onu bir katır ve akrilik kürk gibi kestim. Gerçek bir ayakkabıdan yapılmış bir obje ürettim sonra, bunun rüyalarından birini temsil edebileceğini düşünen röportajcıya teklif ettim- aslında bu söz konusu olan obje değildi.

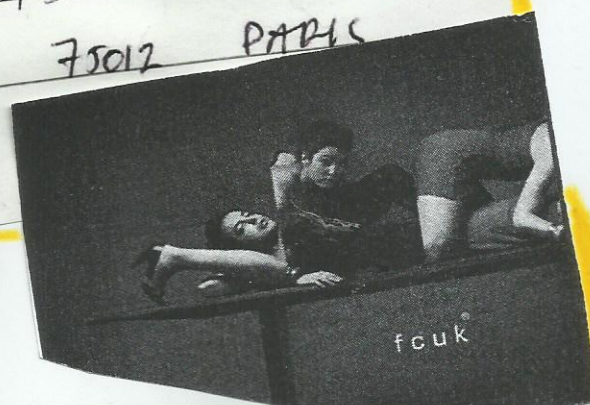
Y.V : İnsanlardan her zaman objeleri doğrulamalarını istiyor musun ?

E.L : Evet. Ama birçok şey öneriyorum. İnsanlar odaya girdiklerinde ne yaptığını görüp şunu söylediklerinde huzursuz edici bir durum oluyor : « Tam da benim hayal ettiğim gibi. » Bunlar ölü hayvanların küçük mezarlarıydı : üzerlerine şeritler yerleştirilmiş toprak parçaları.

Yannick Vigoreux
37 Boulevard de Reuilly
75012 PARIS

Bons baisers d'Angoulême.
Elevard.

Éditions René 24430 Marsac sur l'Isle (Dordogne)
Tel : 53.04.13.07 : Reproduction interdite

"Geldik mi?"

"Galiba."

Yağmurla aralarında lacivert bir branda, toprakla aralarındaysa asfalt ve 78 model Dodge marka kamyonetin gittikçe yavaşlayan tekerlekleri vardı.

"Nereye?"

"Bir bakacağım."

Davut yerinden doğrulup kamyonetin arkasına yöneldi. Brandayı aralayıp dışarıya göz attı.

"Ne oldu?"

"Geldik."

Birkaç saniye sonra kamyonet durdu. Şoförün kapıyı açıp aşağıya indiğini duydular. Davut Derin'e toparlanması için işaret yapıp kasanın kapağını tutan zincirlerden birini kancadan kurtardı. Topallayarak kamyonetin arkasına gelen şoför de aynı işlemi diğer tarafta tekrarladı.

"Ben buradan döneceğim. Artık yolun kalanını yürürsünüz."

"Tamam dayı, eyvallah."

Kasadan önce Davut indi. Sonra Derin'in bavulu. Sonra da Derin. Şoför ikisiyle de tokalaştıktan sonra kamyonete geri dönüp uzaklaştı.

"Geri götür beni."

"Korkma artık."

Annelerinin rahmine düştükleri evin kapısıyla aralarında altı yüz metre, o evde geçirdiklerini sandıkları mutlu çocukluklarıyla aralarındaysa altı milyon yıl vardı.

Davut'un zile basmasıyla babalarının kapıyı açması arasında geçen zaman Derin'e hastanede geçirdiği dört aydan daha uzun geldi. Daha önce defalarca kabus olarak gördüğü ve her defasında da kusarak uyandığı bu sahneye kendisini hazırlamak için içtiği antidepresanların tek bir miligramı dahi güçlü kılmamıştı sinirlerini. Titriyordu. Ağlamıştı. Neyse ki yağmur ve soğuk yeterince şiddetliydi ve ne Davut, ne de babaları bu durumu fark etmedi.

"Akıllandın mı?"

Derin bir cevap vermedi. Babası iki eliyle kızının başını yukarıya doğru kaldırıp sorusunun cevabını gözlerinde kendisi yakalamaya çalıştı.

"Nerede... Hâlâ geri zekâlı gibi bakıyor."

"Baba!"

"Sen sus! Bok vardı hastaneye götürecek. Bir de tutmuş buraya getirmiş. Bir geberemediniz..."

Babası Davut'un gözbebeklerinde çakan cehenneme aldırış etmeden arkasını dönüp içeriye girdi. Davut da babasının sırtını takip ederek arkasından gidecekti ki yaşadığı sarsıntıya daha fazla dayanamayıp sendeleyerek Derin'i görünce durup kardeşini tuttu. Verandanın köşesindeki ahşap sandalyeye oturttu.

"Sen biraz bekle burada. Geri geleceğim."

Montunu çıkarıp kardeşinin omuzlarına bıraktı. Üç numara kesilmiş sarı saçlarından öpüp içeriye girdi ve kapıyı kapattı.

Babasını salondaki sedirin üzerinde sigara içerken buldu. Karşısına geçti. Bir sigara yaktı.

"Derin hastaneye yattığında hamileymiş. Orada karnına şiş saplayınca bebek ölmüş."

Bedeninde kaç duyu organı varsa hepsiyle babasını inceliyordu. Vereceği en ufak bir tepkiyi dahi kaçırmamak için. Ama kül tablasındaki sigaradan bir duman çekip geri bırakması dışında herhangi bir tepki bulamadı.

"Bana niye söylemediniz?"

"Askerdeydin. Sen de kafayı yeme diye. Birisi sıkıştırıp sikmiş bunu. Biz de öğrenemedik."

Kız kardeşinden "bu", kız kardeşine tecavüz edilmesinden de "sikmek" diye bahsedilmesi, üstelik bunu babasının ağzından duyması Davut'un kaburgalarını kırıp içinde ne varsa parçaladı ama o sadece henüz bitmemiş olan sigarasını haliya bırakıp yağmurda ıslanan çorabıyla üzerine basmakla yetindi.

"Derin kaç kez uykusundan 'Yapma baba' diye bağırarak uyanmış. Hemşireler söyledi."

"Ne demek istiyorsun lan?"

Davut ağır ağır babasına yaklaşmaya başladı. Bir yandan da konuşuyordu.

"Çocukken onu hep sen yıkardın. Sen giydirdirdin. Sen soyardın."

"Davut. Kendine gel!"

Davut sol elini ceketinin cebine soktu.

"Annem öldüğünde bütün kıyafetlerini Derin'e göre küçülttürüp saçlarını da annem gibi kestirdin."

Davut ceketinin cebinden bıçağını çıkardı.

"Sen çok fazla yaşadın. Çok fazla..."

"Davut!"

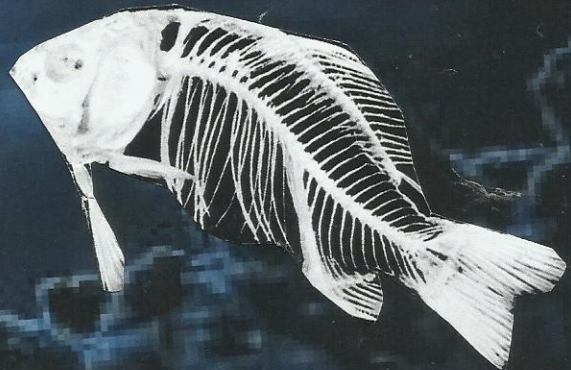
Davut, elindeki bıçakla babasını ve babasına dair ne varsa hepsini öldürdü.

Dışarıya çıktığında Derin'in sandalyenin üzerinde uyuduğunu gördü. Yanına yaklaştı. Yavaşça seslenip babasını öldürmediği eliyle yanağını okşadı. Gülümsüyordu. Gözlerini açıp abisinin gülümsediğini görünce Derin de gülümsedi. Elini tutup sandalyeden kalktı.

"Geçti Derin. Hepsi geçti."

Yağmur dinmişti. Geldikleri yöne doğru yürümeye başladılar. Artık gelecekle aralarında hiçbir şey yoktu.

Okan Yalçın

pipimden içeri baksana
ruhumun dürbünü o

peki bacaklarımın arasından yükselen sıcak koku da ne
uzunca olmuştur ki hiç bir sıvıya itaat etmeyen organlarım bazı parçacıklarını pijamam ile paylaşmış olmasın
zaten onu sevmiyor olmayayım sakın
belimi incittiğinden ötürü
üzerine boşaltmak istemem mi sakıncalı insanca değil erdemsiz medeniyet yoksunu
o katmanla yaşamaya devam etmem mi

evet
işiyorum üzerime yavaş yavaş
kimse öpmeyecek pipimi
köpeklerin burnuna misafir olacak aralığım

zaten halihazırda tüylerim gasp etmiş bacaklarımı onları istedikleri yere sürmekte
zaten halihazırda gasp edilmiş bacaklarım tüylerim tarafından istemedikleri yerlere sürülmekte

kontROLSÜZCE ilerlerken gittikçe büyüyen keratin ormanların(d)a
belli ki tanınıyorum benden bahsedilmiş nasıl olduysa bu iletişim kokulu pijamamın altından
bu organik bağ nasıl oluştuysa oluşturulduysa
nasıl eritilmediyse benim tarafından istekleri söndürülmediyse
ideallerine çiselemediysem yorganımı sıkıştırırken apış arama ki içerisinde yumurtalar olgunlaşır
yumurtalıklarımın en yakınına yapışır
karşılaştı pipi tüylerim yaratıcılarıyla
sonunda
kapıştılar
çünkü onlar kapışmak diyorlar karşılaşmaya
garip
halbuki benim di(ler) o güne kadar
onlar

Volkan Ergen

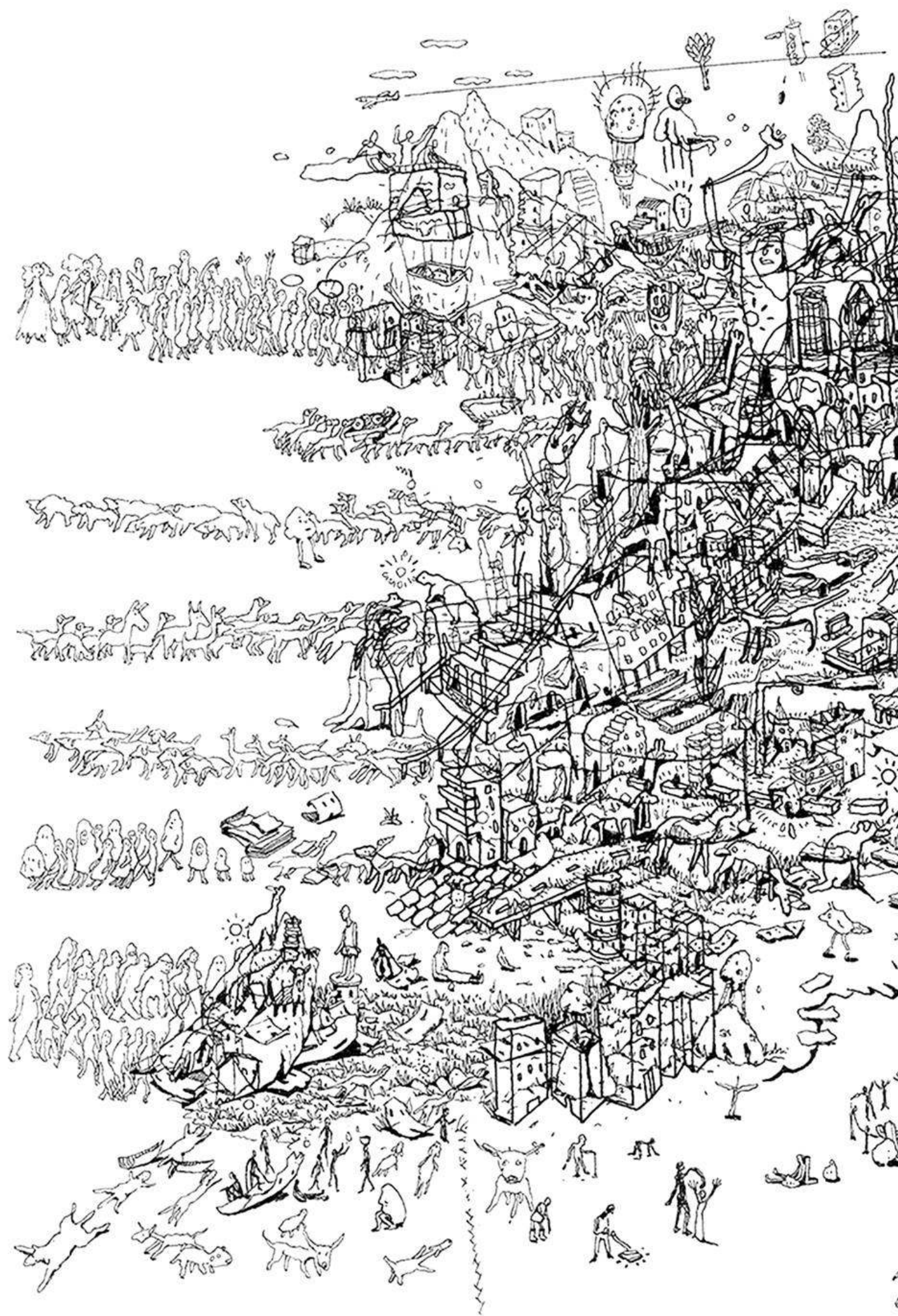

EVİNİN DIŞINDA

SARHOŞ OLMAMAYA ÇALIŞ!

Ceren Oykut

Aldığın nefeste dahi dalavere döndüğünü hissedebileceğin bir adaydı burası. Ada-17. Eski adıyla Molozada.

Devletbaba bu şanssızlığı bertaraf etmek için fazlaca çaba gösterdi, büyüğü bozmaya çalıştı, haftalar boyunca (tepeden) kurşun döktürdü. BAM BAM BAM! Beton yığınları altında ölenler öldü, kalan sağlar; meftaların parçalanmış uzuvlarını zar zor birleştirerek gömdü. Martılar muhteşem bir senkronla detone ağıtlar yaktı. Kurşunu dökenler ise, üstün hizmet madalyalarını eritip koın'e çevirmiş, Ana Ada'daki Gaziler Orman'ının mosmor manzarasına bakan akıllı lüks villalarını -çoktaan-yaptırmışlardı. Sen tabi ki -zafer yılını-hatırlayamazsın, uzun zaman önceydi.

Devletbaba sinirlenmekte haklıydı.

Devletbaba her zaman haklıydı.

Bütün asiler, itler, kopuklar, madrabazlar-istisnasız- Ada-17'den çıkmamış mıydı? Toprağı efsunlu şer merkezinde üreyen enikler, medeniyeti topyekun tehdit eden bu zırtapozlar, sütbeyaz götte çıkan münasebetsiz çibanlar gibi leş, kırmızı ledli tişört giyecek kadar zevksiz ve hâlâ sigara içecek kadar salak kimselerdir.

Bana sorarsanız, bunların soyunu kökten kurutmak gerekir. 17'liler ülkemizin hangi adasına giderlerse gitsin kilometrelerce öteden belli olurlar. Turuncuya çalan tenleri leş gibi kokar, akılları fitne fesat fabrikası gibidir, bozgunculuk ruhlarına işlemiştir.

Devletbaba sağolsun; artık sünepe takımının Ana Ada'ya ayak basmasına müsaade etmiyor. Bu engellemeden sonra, Ana Ada'daki suç oranı grafiğinin zınnk diye düştüğünü söylememe gerek yok heralde.

Şimdi, Ada-17' eskiye nazaran daha sakın. Büyük Süpürge Harekatı üzerinden kaç yıl geçtiğini, hayatta kalmayı başaramamış, hafıza kuyruklarına üşüşen – sayıları bir düzineyi geçmeyen- o kutsal günün ihtiyar tanıkları bile anımsamıyor. Zaman, ne idiği belirsiz menemen bulamacı kıvamında. Tozlu gri sokaklar çok tenha. Hava kirliliği 'kritik seviye'yi ikiye katladığı için, kalburüstü orta sınıf 17'liler yeraltı tünellerindeki evlere taşındı, kılıksız fakirler ise yerüstündeki prefabrik gökdelenlerde ömürlerini çürütmeye devam etti. Devletbaba'nın buraya atadığı vali ve memurlar bile Ada-17'de kalmıyor ve bu göbeği şişkin mutasarrıf takımı her sabah Ada-14'den kalkacak hovercraftları beklerlerken, deneyimlemekten pişman oldukları mecburi şark hizmetinin anlamsızlığıyla alakalı gıybetler ve tayinlerine ne kadar kaldığı üzerine sıkıcı sohbetler çevirmekten vazgeçmiyorlar.

* * *

Sen nereye kayboldun?

Hah! Buldum seni. Ada-17'nin paralel iki büyük caddesinin ortasındaki Nabur Meydanı'ndasın. Gerilme, kimse seni görmüyor. Sen hayaletsin. Farkedilemeyecek bir saydamlığın var. Hatta sana müthiş bir şey daha fısıldayayım: Sen uçabiliyorsun.

Meydandaki gaz maskesi takmış yaşlı meczupları görüyorsun. O salaklara, komik maskeler takmanın bir boka yaramadığını kimseler anlatmamış. Kirli hava ciğerlere vurmuyor, tenin alakasız yerlerinde muz gibi yassı uzun kırmızı lekeler çıkartıyor. Mide bulandırıcı çirkin tipler gözlerinin hoşuna gitmiyor. Zıplayıp havalanıyorsun. Pağhin Kulesi'nin sokağına giriyorsun. Ada-17'nin tehlikeli arka bahçesi. Hali hazırda Devletbaba bu gırç adaya sözünü geçiremezken, şu an bulunduğu tiksinc mahalleye ceza yasasının harfini bile ulaştıramıyor. Burada kanun yok. Devletbaba'nın yıllık nizami kararnameleleri bir kulaktan girip ötekenden ışık hızıyla çıkmış.

Gerkutoğlu Prizma Gökdelen'inin geniş giriş katındaki oyun merkezinin önünden geçiyorsun. Sokağa dizilmiş masalardaki zavallı moruklar, antika işi aptal hologramlı iskambillerle kumar oynuyorlar. Sağ çaprazında, küçük bir av malzemeleri dükkanına ait, düzensiz aralıklarla yanıp sönen oldukça rezil bir tipografiyle işlenmiş led tabelasının yukarısına doğru yükseliyorsun. Apartmanın dış cephesini anne şefkatiyle sarmış sarmaşıklar, dokuzuncu katta seyrekleşmeye başlıyor. On beşinci katın balkonuna konuyorsun. Kirli camın gerisinde bir silüet var. Camın içersinden geçip odaya girdiğinde, bir buçuk metre boyundaki veledi görüyorsun. Velede yakınlaşınca, çenesinin altındaki demode keçi sakalını ve kısa saçlarının kenardan seyrilmeye başlamış olduğunu farkediyorsun. Velet değilmiş ki bu. Yirmi yaşına yeni basmış bodur bir delikanlı, ismi Partal.

Şu an, Ana Ada'daki Polis Akademisi Eğitim Kampı'nda, kafana bağlı olan yüz gramlık vidyo-kaskından izlediğin hikaye Partal'ın hikayesi. Kayda değer biri değil.

Ama eğer, Ada-17'de çalışacak bir özel ajan olacaksan, bu eğitim programını bitirmen gerekiyor. *Hedef Yerin Kültürel İncelenmesi: Üçüncü Örnek Vaka.*

Partal'ın sıkkın gözleri kapıya dikiliyor. Salonun bitişik odadan gelen ahlamları ve ohlamları işitiyorsun. İçeride Mami var. Partal'ın çocukluk arkadaşı.

Odanın kapısı açılıyor. Yolda görsen teyze diye sesleneceğin yaştaki kadın ve Mami, üstleri çıplak kan ter içinde çıkıyorlar. Teyze, buruşmuş avucunu göz hizasına getirip hologram ekrana bakıyor.

"Eksik göndermişsin" diyor sitemkâr ses tonuyla.

Mami puşt, Mami dümbük, Mami küçük dile batan kefal kılçığı. Son model keyif kaçırıcı. Böyle bir diyaloga gireceğini saatler öncesinden belliydi. Maraz çıkarmak, tatlı küçük hobileri arasında.

"50 Koîn dedin, gönderdik işte. Daha ne istiyon?"

"Vidyoportta 50 artı yol parası demiştim. 20 Koîn daha şutla. Hemen!"

Partal'ın bütün isteği; bir an önce ikisinin baba yadigarı evinden siktir olup gitmesi. Malesef Mami, Partal'ın isteğini yerine getirmeyecek kadar öküz. Yol yordam bilmiyor, cıngar çıkarıyor, anlayışı kıt.

"Üzgünüm fakat pörsümüş kıllı bir delik için 70 Koîn ödemem" diyor Mami.

Orospu teyze, cazgırlığında meşru olduğunun bilinciyle: "Ulan gavat! Mesajda böyle konuşmadık mı? Hepsinin kaydı var bende" diye bağıyor, avuç içini karşıdaki nemli duvara doğrultuyor ve iki saat önceki sikiş pazarlığının vidyosunu yansıtıyor. Teyze haklı, mevzu aynen dediği gibi olmuş.

Mami geri vites yapmıyor. Yaparsa erkekliğine toz konar.

"Başka param yok, haydi yaylan."

"Ne diyorsun lan sen...İttirme dur... Bak eğer paramı vermezsen bu kaydı polise gönderirim"

"E aramızda öyle bir konuşma olmuş olabilir. Ama yattığımızı nerden bilecekler. Senin gibi paçoş bir orospuya inanıp beni mi yargılayacaklar?"

"Onun da vidyosunu çektim" diyor ve parmağıyla kendi sol gözünü gösteriyor "...arkadaşının yanında açayım mı o kaydı ha? Mini-siklet."

Mami delleniyor. Erkekliğine toz konmasını geçtim, erkekliği zifte bulandı.

"Ulan sürtük !? O vidyoyu silmeden bu evden çıkamazsın. Gözümü kırpmadan gebertirim ulan seni, leşini merak eden bir arkadaşın akraban yoktur bile...O vidyoyu silmezsen evladını bulup sikerim senin" diye tehditler savuruyor. Mami biliyor, porno endüstrisinin 'amatör porno' diye adlandırılan alt kategorisi yalnızca gerçek sekslerden, partnerlerin birbirlerini gizlice göz kamerasıyla kaydetmesinden oluşuyor. Hatta bazı arkadaşlarının ortamlara düşen şehvetli vidyoları internette baya tık almış. Mami utanıyor. Aynı zamanda şaşırıyor. Göz kayıtlı aplikasyonunu vücuda yükletmek oldukça pahalı ve sadece yurt dışında yaptırabilecek bir mesele. Mami korkuyor. Böyle bir adam değil. Alt ediliyor.

"Önce parayı görelim. Senin hobit sikli vidyon iş yapmaz zaten, sileriz rahat ol." diyor bayat kadın.

Partal kıs kıs gülüyor. Mami ise -el mahkum göt gardiyan- parayı gönderiyor. Teyzenin avuç içinde yanıp sönen kırmızı sinyali farkediyorsun, uzun bir bip sesi duyuluyor. Para transferi bildirimi.

Kadın, yürüyüşündeki zafer edası ve sırtışındaki mücadelecî gururla balkona çıkıyor. Bir ömür boyu böyle nezaketsiz davranışlarla yattığı için savunma mekanizmasını oldukça gelişmiş. Gün sonunda 300 koîni toparladı ve bir haftadır çılgıncasına satın almak istediği kutup ayısı kürkünü satan dükkan kapanmadan Ana Ada'ya varmak varması gerekiyor. Balkondan yüzüne vuran tozlu rüzgar gri lensli gözlerini kısırdıktan sonra grafitilerle dolu GüvenliUzunKaydırak'a atlayıp evden ayrılıyor.

Saniyeler içinde havası paramparça olan Mami salonda volta atmaya başladıktan sonra vandal ahmaklığıyla Partal'a doğru boş salvolar atıp, moralini bir nebze de olsa toparlamak istiyor.

"Bunları var ya bunları...Amına koyim hepsini götürcen meydana...bütün orospuları...Önce kuzey kıyısındaki cüzzamlı dilencilere şikirtteceksin sonra teker teker vuracaksın."

Partal'ın, evini kerhaneye çeviren çocukluk arkadaşına karşı olan sabrı, son kertelerinde. Her an patlayabilir. Biraz yalnızlık, biraz birayla salonunda tek başına futbol maçı izlemek istiyor. On dakika sonra başlayacak Robot Lig'inin açılış karşılaşmasında *Ondört'ün Ruhu* ilk yarıyı galip kapatırsa havadan 30 koın kazanacak. Mami, gitmeye niyetli değil. Tekli siyah koltuğa rahatça kurulup geceyi bu evde sonlandıracağını sinyali veriyor.

Partal'ın dijital kuponuyla ilgilendiği gören Mami, zevzekliği elden bırakmıyor:

"Sen kaç model bir aptalsın be birader? Ondört'e mi oynadın cidden? Lavukların malzemeleri sağlam ama yazılım ekibi fiyasko. Son iki haftadır gol atamadılar. Boşa gömmüşsün paranı."

Partal'ın ciğerine oturmuş iri öküz, dün üçüz doğurdu. İçinde eziyet var: 17'nin eziyeti. Bıkın suratıyla pencereye doğru yürüyor. Dirseğini pervaza dayayıp lekeli adayı seyre dalıyor. *Keşke diye geçiriyor içinden, keşke çocukluk arkadaşımı evimden kovabilecek cesarete sahip olabilseydim. Keşke diyor, benden destur almadan burayı serkeş üssü haline getiren arkadaşlarıma sertçe çıkışabilseydim. Keşke yalan söylemek dışında başka meziyetlerim olsaydı. Keşke, talihsiz adamız denizin dibini boylasaydı...*

Ayak sesleri. Düşünce kazanından kepçeyle çıkarılma vakti.

Ferruh, salondan girdiği anda havayı koklayıp : "Ayıp şeyler mi döndü burda? Yoksa bu kadın parfümünü Partal mı sürüyor?" diye biçimsiz bir şaka yapıp gülüyor.

Ekibin her akşamüstü yaşanan rutin toplantısıyla birlikte, Partal için mecburi tecrit başlıyor.

"Mami, özel işleri için hep benim malikanemi tercih ediyor. Bundan gurur duyuyorum" diyor Partal.

"Annemin nasıl bir cadaloz olduğunu biliyorsun. Bir de otellere mi para bayılayım... Yatağın kedi atmış kokuyor. Odanı arada bir ilaçla, hamamböcekleri halı saha maçı yapabilecek sayıya ulaşmış. Anlamıyorum arkadaş, on beşinci katta böceğin ne işi var amına koyim...Kariya altımda çılgık attırdığımı sanıyordum, meğerse tavandaki böcekler ciyaklamış."

Ferruh, Mami'nin iğrenç yatak hikayeleri kolpalamasına mücadele etmeden lafa giriyor ve Partal'a doğru seslenerek: "Kardeşim sen acilen Kartal Abi'yi bul. Herifin gözü dönmüş seni arıyor, kulenin orda denk geldik, seni sordu" diyor

Partal titrek tonda bir "Hasiktiir" çekiyor. Yüzünün endişeli bir hâl aldığını görüyorsun. "Ben onu unuttum ya."

"Nereye gittiğimi sordu ama merak etme renk vermedim buraya geleceğimi. Sana ulaşamıyormuş, bugün mü ne buluşacaktınız... Ekti beni pezevenk dedi, sonra da ana bacı kaydı valla. "

"Başka bir şey dedi mi?"

"O ibneyi görürsen söyle gece yarısına kadar depoda olcam dedi"

Partal, seri bir hareketle koltuktan yeleğini alıyor, balkona doğru yürüyor. "Sabah vidyoportum bozuldu şansımı sikeyim." diye gereksiz bir açıklama yapıyor. Kimse onu umursamıyor. Kaydırağa biniyor ve beş saniye geçmeden apartmanın önüne iniyor.

* * *

Biyoenformatik Merkezi'nin önünde bir sigara yakıyor Partal. Sen de tam ensesinde. Caddenin havası paslı teneke kokuyor.

Depo, ilk sağıdaki sokakta. Bu sigarayı içerken patronu Kartal'a sallayacağı yalanlar silsilesini kurgulamaya başlıyor, sonra da bu adadan kurtulması için biriktirdiği parayı düşünüyor, iki saat sonra koyacağı işin parasını ekleyince, hedefinin yarısına ulaşmış olacak. *Bay bay limiti. Hoşkalın, ben artık yokum* demenin fiyatı. *Alın adanızı götünüze sokun* eşiği. 4000 Koın. Az kaldı. Yarım yıl sonra- bir dahaki kar yağışını görmeden- bu çamurluktan ayrılacak. Mami'ymiş, Ferruh'muş, geçmişiymiş, doğduğu evmiş kimin umrunda? Yirmi yaşına yakışır bir cesaretle toz olacak burdan, hiç bir zaman burayı terk edeceğine inanmayan arkadaşları onu limana kadar bırakacak, onların göt olmuş suratlarını görecek, ilk durağı Ada-8 olacak, Vallah Dağı'nın yamacında ucuz bir ev kiralayıp balık fabrikalarında iş bakacak, parmak iziyle girilebilen ve tuvalet kokmayan-kim bilir belki de havuzlu- bir gökdelende yaşayacak, türlü puştluklara kafası basmayan temiz geçmişli arkadaşları olacak, üniversitelilerin barlarında içecek, belki seveceği kadınla tanışacak, birkaç yıl dandik işlerde para biriktirdikten sonra Nüfus dairesindekilere cüz'i miktarda rüşvet yedirerek Ana Ada'da oturum izni alacak, burada -iş kolu ne olursa olsun- bir mekan açacak ve kendi işini yapacak, esas çocuğu tam burada koyacak... Zamanının büyük kısmında daldığı beş para etmez gelecek hayalleri arasında en sevdiği kısım bu; Ana Ada'da kendi işini kurmak...Figüran ordusunun komutanı olmak...Partal değil Zafer Bey diye çağırılmak...Gözünün önünde canlanan beş saniyelik hayaller bile sinsi suratına aptal bir tebessüm getiriyor.

ÇAAAAT!

"Nerdesin lan sen kolpacı dümbük?"

"Abi ne vuruyon yaa"

Partal, bu adadan ayrılmadan önce, koca götlü gaddar patronu Kartal'a muhakkak büyük piçlik yapması gerektiğini düşünüyor. Jeneriklere girecek final piçliği. Eğer yılların öcünü almadan adadan ayrılırsa, içinde pişmanlıkla dolu kara bir ukte kalacak.

"Abi valla bak, vidyoportum bozulmuş, internete bağlanmıyor hiç bir şekilde"

"Kes lan tatavayı" diyor Kartal. Pislik elleriyle Partal'ı ittiriyor "Geç, yürü depoya"

Yüksek tavanlı deponun sensörlü kapısı açılıyor.

"Oğlum dün sana demedim mi ben, öğlen olmadan depoya gel diye.." büyük masanın altındaki bölmeden bir paket çıkartıyor "Şunu alıyorsun, Ada-13'deki gevşek müzisyene götürüyorsun, adam sabahtan beri beni darlıyor, huzur bırakmadı, gün boyu kafamı sikti dalga nerde diye diye, hepsi senin bok yemen, eğer bu tavuğu elimizden kaçırırsak hıncımı senden çıkartırım"

"Merak etme abi" diyor Partal.

Patronunun gazabından ucuz kurtulduğu için şükredecek bir tanrı arıyor. Paketi alıp depodan tam ayrılacakken, gerisin geriye Kartal'ın yanına dönüyor.

"Ağbii yanlış anlama...Şimdi ben bu çocuğun evine gidecem de...Adresi ş'aapmam lazım. Bunun içinde lavuğu aramam gereki-"

"Kısa kes lan"

"Vidyoport salonuna gitmem gerek, benim ki bozuk dedim ya. Bir de yol parası filan lazım. Tamtakırım. Meteliğim yok"

Kartal, acuç içi ekranını açarken: "İliğimi kurtun amına koyim, iliğimi" şeklinde söyleniyor.

Biiip.

Para transferi.

* * *

Herkesin tahmin edebileceği üzere, Partal, cebine sakal kalsın diye, adanın en ucuz vidyoport salonuna giriyor. 3 dakikalık görüşme çipi alıyor. Alelade bir hafta içi gününe göre salon oldukça kalabalık; oyunların içine giren veletler, sanal gerçeklikte seks yapan abazalar, eski anılarını tekrar yaşamak isteyen nostalji manyakları koltukların çoğunu işgal etmiş durumda...Partal, boş bir koltuğu farkedip kimse kapmadan yanaşiyor. Çipi koltuğun arkasına sokuyor ve vücudunu rahat mindere bırakıyor Her zaman kulaklarını tırmalamış olan o iğrenç CİİİYYUUVK sesini duyuyor, koltuğun arkasından çıkan kask kafasına oturuyor.

Kartal'ın verdiği numarayı sesle söyledikten sonra gözlerini kapatıyor.

Gözlerini açıyor.

Uçsuz bucaksız bir çöl, kum tepeleri.

Gaipten ses geliyor.

"Sen kimsin?"

"17'den arıyorum. Kartal Abi seninle görüşmem gerektiğini söyledi."

Aniden Partal'ın karşısında kar maskeli iri kıyım bir lavuk beliriyor. Buğulu kalın sesiyle soruyor: "Adın ne?"

"Zafer ben. Ama Kartal Abi sana Partal demiş de olabilir"

"Ağaç ettin bizi be birader. Parti bitmek üzere"

Partal, türlü çakalkafalı varyasyonla özür diliyor, Kartal Abi için düşündüğü yalanların çoğunu burda sahneliyor ve 'abeci ajitasyonunu kullanarak müşterinin adresini alıyor. Operasyon başarılı.

Gözünü açtıktan sonra kafasındaki çirkin gri kaskı çıkarıyor ve ıssız çölden kurtuluyor. Müstakbel müşterisine gitmek için vidyoport salonundan seri adımlarla ayrılıyor.

* * *

Hovercraft sırası beklerken avcuna aldığı uzun ipin kalın ucunu yutuyor. İpi aşağı dolu salıyor, salıyor, salıyor. Emanet aşağı iniyor. İpin ucundaki yuvarlak kese Partal'ın midesinde. 6 gramlık kokain poşeti.

Polisler turnikelerden geçen yurttaşları arıyorlar. Rutin uygulama. Ellerindeki çubuklarıyla yolcuları baştan aşağı kontrol ediyorlar. Yasaklı maddeler listesi bir hayli kabarık. Bizimki hiç gerilmiyor. Şu an midesinde olan kok paketini geçtim, bağırsaklarında bir anakonda olsa ya da, karaciğerinde üç kasabayı yok edecek denli TNT olsa ahmak polisler bunu farkedemez. Partal da bunun rehavetiyle ve yüzüne vuran emniyetli bir suratla polislerin yanından geçerek hovercraftın üst katındaki cam bölmeye oturuyor.

Dalgalar, bulutlar, deniz üstü köpür köpür, kalabalık, iş çıkışı saati.

Ada-13.

On dakikalık tramvay yolcuğu üçüncü durakta bitiyor. Adresi bulmasının bu kadar basit olduğuna kendisi bile şaşıyor.

Gökdelene girince, apartman görevlisine 936'nın misafir geldiğini söylüyor. Bilgi teyit edildikten sonra asansöre biniyor. Yanağının içine yapıştırdığı bantı iki parmağıyla tutuyor. Doğru zamanlama, çünkü midesi bulanmaya başlamıştı. Eline aldığı incecik ipi çekmeye başlıyor, çekiyor, çekiyor, çekiyor. 6 gram kok paketini yemek borusundan çıkartıyor.

Daire 9-36'nın önünde.

Evden gelen çılgın müziğin bası koridoru titretiyor. Partal, işaret parmağıyla kapıya üç saniye boyunca dokunuyor ve içerdeki müzik aniden kesiliyor. Kapının göz hizasında ufak dikdörtgen bir delik açılıyor. Kirli beyaz sakal. Büyük dudaklar mıy mıy konuşuyor.

"Partal sen misin?"

Partal, emaneti aralıktan uzatıyor, *Kirli Sakallının* eşref saatine denk geldiği için ufak bir bahşiş kapıyor.

İçerideki canti kalabalığının ellerindeki içkileri, attıkları kahkahaları ve bembeyaz tenleri, Partal'ın gıptayla gülümsemesine sebebiyet veriyor. Mutluluğu her zaman olduğu gibi kısa sürüyor çünkü kapıdaki bölme kapanıyor.

Ancak düşlerinde görebileceği lüks gökdelenlerden ayrılıp , yarım saatlik yolculuğun ardından çöplüğüne ulaşıyor.

* * *

Partal, eve girdiğinde Mami ve Ferruh'u ortalıkta görmediği için yerdeki pis halıfleksi öpüp secde edesi geliyor. Belki mahalle evine gitmişlerdir, belki sahile inmişlerdir. Hangi cehenneme gittikleri mühim değil zaten. Mühmi olan, uzun haftalardır evinde yalnız başına vakit öldürmek isteyen Partal'ın hedefine ulaşması. İlk iş; odasına girip Mami'nin şehvetle pislettiği çarşafı değiştiriyor.

Peşine bir yorgunluk birası güzel olmaz mı? Koltuğunu camın yanına sürüklüyor, manzaraya karşı bir bira çakmak için minik buzdolabına uzanıyor. Kötü haber.

Vicdansız orospu çocuğu kankaları 6'lık paketi hunharca öldürmüş. İnsan nezaketen de olsa bir şişe bırakır, lakin açlığı-hiç bir zaman- bastıramayan hırbo arkadaşları bunu asla akıl edemez. Onlara söverek, avuç içini açıp marketten bira söylüyor. Mutfak tezgahına bağlı sipariş tünelinden gelen bildirim sesini duyunca mutfığa gidip birasını alıyor.

Vaadedilen dakikalar. Eklemlerden boşalan günün yorgunluğu. Ağzına serinleten bitter çikolatalı bira. Ve ilerde hayat kuracağı Ada-8'in millerce öteden görünen belli belirsiz ışıkları.

Kapıda zili her zaman ki gibi keyfine çiş damlatıyor. Bu çocuğun mutluluklarının kısa sürdüğünü önceden söylemiştim. Mami ve Ferruh olmalı diye düşünüyor, ızdırabı kanser gibi yayan avcı kankaları.

Oturduğu yerden kapının şifresini söylüyor, kapıyı bzztlayıp açılıyor. Partal, sırtı dönük konuşmanın klaslığına hep inanmıştı.

"Yine amına koymuşsunuz biraların."

...

"Bu aldığım biralara salça olmak yok."

...

Sessizlik, merakını değiştirdiği için arkasına dönüyor. Lavuklar yok. Açık kapının gerisinde bir kız var. Şaşkın gözlerle Partal'ı ve evin içini süzüyor.

Bir çırpıda kalkıp, mavi saçlı kızın yanına varıyor Partal. Kahkülleri kaşının üzerine düşmüş, kısa boylu, asık suratlı olan bu kıyı ilk defa gördüğüne emin. Kız, kısa bir sessizlikten sonra konuşma baskısını üzerinde hissediyor.

"Şey afedersin, rahatsız ediyorum kusura bakma.. yan daire kiralık olarak görünüyor internette. Numarayı çeviriyorum ama vidyoportta kimse çıkmıyor."

"Yan daire mi? Orası benim amcamgilin. Amcam çoktan öldü gitti."

"İlanın yayımlanma tarihi çok eskiydi, tahmin etmeliydim. Peki nasıl çözebiliriz bu işi?"

"Ne işi abla?"

Abla mı? Salak Partal.

"Yan daireyi kiralamak istiyorum. Kiminle konuşmam gerekli?"

Partal amcaoğullarının numarasını veriyor. Genç kız, isminin Tekst olduğunu söyledikten sonra bizim salak oğlanı derin düşünce denizlerinde yalnız başına bırakıp, sırt dekoltesindeki yalnızca konturları atılmış- ziyadesiyle abuk görünen- Şiva dövmesiyle apartman koridorunda ceylan gibi sekerek gözden kayboluyor.

Partal'ın aklının kaçması oldukça normal. Hangi manyak Ada-17'ye taşınmak ister? Hangi salak cehennemden arsa bakar? Kızın buralı olmadığı teninin rengi ve şivesinden belliydi. Belli olmayan şey ise, bu ucube mahallede ne aradığıydı... Belki de,

rotası, geriye yürüyen ruhsuz bir ordunun içinde zikzak çizen bir kadındı. Belki de kara kader okyanusuna çivileme düşmüş bir kadındı... Bundan gayrisini düşünmekten vazgeçip ada manzarasına bakan koltuğuna tekrar kuruluyor.

* * *

4 gün 5 gece geçiyor.

Partal için aynı teraneler. İki teslimat daha yapıyor. Bakiye birazcık daha artıyor. Yine bir yerlerde birileri öldürülüyor. Toprak bütün umutları yutuyor ve yok ediyor. Adanın laneti sokak sokak sinyal yapıyor. Dertsiz başlara dert veriyor. Taksimetrelere hack yazılımlar atılıyor. Cumartesi akşamı Ada-17 nöbetine kalan sivil polis şansına sövüyor. Dalavereler dönüyor. Dalavereler dönüyor. Kuyular kazılıyor. Pis adamların varyetli cüzdanları cukkalaniyor. Sanki her şey yolundamış gibi havai fişekler atılıyor. Bir şeyler kutlanılıyor. Yeni mezun doktor ilk ameliyatında hastasını öldürüyor. Yanlış tedavi uygulanıyor. Yanlış insanlar gülüyor. Üç yanlış bir doğruyu doğuruyor. Asiler, kendileri için süpriz olmayan cezalandırılmalara tabi tutuluyor. Adanın baş kadısı Hürşat Bey'in ağzından çıkan dört kelime birilerinin hayatlarını sikiyor. Gözler kapanıyor. Saat ilerliyor. Ayna kırılıyor. Mami, kankasının evine iki teyze daha atıyor. Parti bitiyor. Ferruh banyoya kusuyor. Partal'ın tüm hücreleri sıkılıyor. Partal'ın tüm iç organları büzüşüyor. Partal, delirip delirmediğini anlamak için internete gidip hastalık belirtilerine bakıyor.

Cumartesi, sabaha karşı.

Partal bugün de güneşin doğuşunu yakaladı. Uyku hapları artık çalışmıyor. Hiçbir hap derdine deva olmuyor. Son iki gündür evde tek başına. Bunun için şükür duası etmek istiyor ama utanıyor. Hadi neyse, Ferruh yeraltında -parayı nereden kazandığı belli olmayan- eski bir gangsterin yeni satın aldığı iki yaşam bölmesinin boyama ve ışık tasarımı işlerini hallediyor. Ama Mami'nin durumu ağır kelek. Cadaloş annesi kalp krizi geçirmiş. Bilinci kapalı. Doktorlar, başka adaya sevk etsek mi acaba diye kendi aralarında tartışıyorlar. Mami'nin sınav günü. "Bunun büyük oğlanı hayırsız. Anasını üzmemekten başka bir şey yapmaz" diye gıybetler çeviren komşu kadınları adeta göt edercesine, üç gündür hastanede çuval gibi yatan annesinin yanından ayrılmıyor, hastanenin hostelinde uyuyor, doktorlara gereksiz atarlar yapıyor. İçten içe bu duruma seviniyor Partal. Umarım Mami'nin annesi biraz daha dayanır diyor. Çünkü bu evde yalnız başına kalmayı, yalnız başına kahvaltı hazırlamayı, duştan çıkınca odasına dal taşak gitmeyi, tuvaletin kapısını kapatmadan sıçmayı, salonda volta atmayı ve sesli düşünmeyi çok özlemiş. O kulak ve moral siken metalik kapı zilini duymamak onu huzurlandırıyor.

Şayze.

Kapı -lanet olsun ki yine- çalışıyor.

Kesin Mami'nin anası eşek cennetini boylamıştır diye düşünüyor Partal. Sabaha karşı ölüm. Karanlıkla aydınlık arası. Ayrılmanın mavi tonu. Şimdi eve girecek bu Mami piçi, derdo derdo modda ha bire birşeyler anlatacak, yok anam şöyleydi, yok anam böyleydi, peçetelere burunlar silinecek... Saatlerce kafa sikecek. Gözünden yaşlar gelecek falan filan.

YAŞASIN- Partal yanılıyor.

Gelen Tekst. Hani şu yan daireyi kiralamak isteyen tıfıl kız.

İşler tıkrında gitmiş, evi tutmuş.

Taşınma işi daha demin bitmiş.

Partal'dan basit bir ricası var. Eşek ölüsü kadar ağır kanepenin yerini değiştirmesi gerekiyormuş. Üç paket sigara karşılığı tuttuğu üç nakliye elemanı erkenden tüymüş. Tabi, kızcağızın bu adadaki iş disiplini işleyişine alışması biraz zaman alacak. Malumunuz, kanepeyi tek başına taşıyamadığı için Partal'dan yardım istiyor. Hayhay diyor Partal.

Yan daireye giriyorlar. Ev sade bir tarzda döşenmiş. Salonda pespaye bir koltuk takımı ve bir sürü koli var. Partal'ın bu evle ilgili eski anıları canlanıyor. Yıllardır içine girmemiş olsa da, fraktal desenli duvar kağıtlarını hemencecik anımsıyor. Kanepe taşıma işi bitiyor. Tekst, hem gelen yardıma jest yapmak; hem de komşusunu tanımak için bir kahve yapıyor.

"İsmin Zafer demek"

"Zafer yılında doğmuşum. Beni doğuran doktor, anamgile; ismini Zafer koyun falan fıstık demiş... Onlar da koymuş. Ama pek isimle şey etmezler buralarda Partal derler."

"Ailen burda mı?"

"Yok ben tek kalıyorum...Babam bu adada ama...şey...batı kıyısındaki cezaevinde"

"Geçmiş olsun. Neden içerde?"

"Cinayetten yatıyor. 10 yılı doldurdu, bir 10 yıl daha kaldı."

"Kimi öldürdü ki?"

"Annemi"

Kızın çekik gözleri şişiyor. Yutkunuyor.

"Ben...ben çok çok özür dilerim... Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum. Bazen böyle çenem düşüyor biliyor musun? Ufff özellikle yeni tanıştığım insanlara böyle sorgu polisi gibi sorular sorup darlıyorum. Çok üzgünüm."

Partal kahvesinden koca bir yudum alıyor.

"Problem değil ya... Çok zaman geçti...Sen anlat biraz. Yani bakıyorum sana şöyle baştan aşağı, buralı değilsin sanki"

"Ana Ada'da doğup büyüdüm ben. İlk Kurşun Üniversitesi'nden mezun oldum. Sosyoloji sınıfı. Ana Ada'da hayatım boka sarmaya başladı. Hani bilirsin, herşey tepetaklak olunca gitmek iyi bir fikirdir diye düşündüm."

"Başka bir yer seçseymişsin keşke." diyor Partal.

Akabinde, Ada hakkında pratik bir kaç bilgi veriyor. Hava kirliliğinin teninde lekeler çıkarmaması için satın alması gereken losyonun ismini söylüyor. Gökdelen sakinleri ve burdaki sosyal hayattan bahsediyor.

"En yakın komşumuzla aramızda altı kat var. Dokuzuncu katta oturuyor. Bizim yukarımızda kimse yok zaten. Bomboş. Çok güzel bir teras var yirmi üçüncü katta. Süper mazarası var. Ordan bakınca kendini tüm adanın sahibi gibi hissediyorsun."

"Kaydırak yaptırmak istiyorum balkona. Kiminle konuşmam gerekir?"

"Bizim tanışlar var, ucuza halledebilirler"

"Buralarda güvenlik durumu nasıl peki? 'Polis bu mahallede devriye atmaz' şeklinde konuşuyorlardı belgesel kanallarında"

"Hırsızlık mırsızlık diyorsan, bir şey olmaz buralarda. Yani, bölgenin en sefil mahallesindeyiz, tufacılar bu evlerden çalacak birşeyler bulamazlar. Polisler de çok önemli bir şey olmadıkça gelmez. Kavga dövüş, nadiren de cinayet filan oluyor da, sen kimseye karışmazsan kimseler de sana bulaşmaz."

Tekst, birazdan dışarı çıkacağını, Partal'ın balkonundaki kaydırığı kullanıp kullanamayacağını soruyor. Partal'ın evine geçiyorlar. Tekst yürürken salonu derin derin süzüyor. Eteğini topluyor ve kaydıraftan aşağı süzülüyor.

* * *

Bir kaç gün daha yalnızlığın keyfini sürüyor Partal.

İşte bu gecelerin birinde komşu kızına karşı seksüel arzuları, bilinçaltındaki deliklerden rüyasına düşüyor. Orman içerisinde bir ırmak başında Tekst'i görüyor. Yanına sokuluyor, konuşmadan arkasına geçiyor. Köpek stili. Aniden paldır küldür bir ses duyuyor. Çevresine bakıyor. Kimseler yok. Peşine bir şangırtı daha.

Uyanıyor.

Uyku sersemi. Apartman koridorundan gelen ayak seslerini farkediyor. Vücuduna yayılan adrenaline yataktan doğruluyor. Yastık altı bıçağını alıp evin kapısına doğru gidiyor. Daire kapısını hafifçe aralıyor. İki siyah giyimli erkek, hemen koridorun on metre devamındaki Tekst'in kapısını zorluyorlar. Hırsız var.

Gaftici hödükler fısıf fısıf konuşurlarken, kapının kart okuyucusu düzeneğini kurcalıyorlar. Zifiri karanlık. 'Cenabet şom ağzımı sikeyim' diye düşünüyor Partal; kıza buralar sakindir hırsızlık mırsızlık olmaz dedi, daha bir hafta geçmeden vukuat oluyor.

Partal, onlara sakın sakın yürümeye başlıyor. Kendisi, böcek gibi çelimsiz bir yapıya sahip olmasına rağmen korkmuyor. Bu ada Partal'a çok şey öğretti. Yirmi yıllık Ada-17 tecrübesinde şunu gayet iyi biliyor: Kavga yumrukla değil, hırlama ile kazanılır.

Usulca yanına sokulup, elindeki bıçakla, cüssesi büyük olanın üzerine tüm gücüyle bağırarak atlıyor. Hırsızlar neye uğradıklarını şaşırıyorlar. Öbür salak korkup kaçmaya başlıyor.

Daire kapısı açılıyor. Dışarıya süzülen evin ışığı koridoru birazcık aydınlatıyor. Partal, çocuğu altına almış, elindeki bıçağı çocuğunun sol gözüne çok yakın bir mesafe tutuyor. Hırsız maske takmamış. Sabaha karşı daire kapısının önündeki saçmalığı idrak etmeye çalışan Tekst, ilk önce "hiih" gibi bir ses çıkarıyor. Sonra şaşkınlık içinde "Zafer n'apıyorsun?" diye bağırıyor.

"Çabuk nöbetçi mahalle şefini ara, çabuk! Bunlar evine girmeye çalışıyorlardı"

Tekst, Partal'ı tutup çekiyor: "Evet biliyorum, bunlar benim arkadaşlarım" diyor.

"N-ne arkadaşı...nasıl ya?"

Partal'ın yere yapıştırdığı çocuk yerden kalkıyor. Üzerindeki tozu silkiyor. Pasif agresif. Öbür çocuk da nasıl bir tırsaksa, beş saniyede otuz metre koşmuş.

Partal, kusura bakmayıp ayağı çekiyor. "Valla başka ihtimal gelmedi aklıma, tıktırılar duydum uykumdan uyandım. Baktım iki kişi senin kapıyı zorluyor...Hırsız sandım atladım"

Tekst'in arkadaşı: "Kartı kapıya taktım, şifre sordu. Hatırlayamadık, onu tartışıyorduk. Koridorun ışığı da yanmıyor. Her taraf cam şişelerle dolu. Bu evi çok aradın mı Tekst'çiğim?" diyince, Tekst bu mini absürd anı bitirmek için, kapı önündekileri eve davet ediyor.

* * *

Güneş doğmaya hazırlanıyor.

Kahveler hazırlanırken Partal, salonda mahçup şekilde bir koltuğa oturuyor ve iki oğlanla tanışıyor. Derdest ettiği çocuğun adı Beraris. Topukları götüne vurarak kaçan şişmanın ise Runa. Çocuklar kalkıp, mutfakta kahve makinesiyle uğraşan Tekst'in yanına gidiyorlar. Partal içerde olduğu için kısık sesle konuşuyorlar.

"Bu manyak kim ya? Hiç gözüm tutmadı. Bir sıkıntı yaratmasın sana burda?" diye soruyor Beraris.

"Yok be, kendi halinde bir çocuk."

"Bana pek de öyle gelmedi"

"Sakin ol. Hatta biraz zaman geçsin, propagandaya bile başlayacağım. Belki örgütleyebiliriz... Bugün nasıl geçti? Gece 3 gibi gelirsiniz diye düşünüyordum. Uyumadım bekledim o vakte kadar... Sonra dayanamadım sızmışım."

"Son kısım hariç her şey yolundaydı. Slogan çok güzel duruyordu. Hayvan gibiydi, görmen lazım...Altışar metrelik kocaman harfler...Mini-projektörle Devletbaba anıtına yansıttık, tamam mı? İnsan da vardı baya, kalabalıktı... En az 200 kişi diyim ben sana... Polisler ancak yarım saat sonra gelebildi, bu arada şeyi de söyleyeyim, Ada-8'in polisleri baya gevşekmiş...Baya tembel herifler... Biz projeksiyona bombalı tuzak süsü vermiştik. Patlayıcı uzmanlarını çağırdılar, meydanı boşalttılar, o oldu şu oldu derken, şaka maka sloganlar en az iki saat meydanda durdu... Sonunda projektörleri patlattılar...Herkes video çekiyordu zaten. İlla ki internete düşmüştür eylem"

"Polen nerede? Sizin ekipte değil miydi?"

SCIENCE AND TECHNOLOGY
IN
ISLAM

"İşte bahsedeceğim son kısım oydu. Polen'in aranması çıkmış. Yerleştirici ekip hemen gitti. Biz gözcüler sonuna kadar bekledik adada. Polis meydanı çemberle sardı. Herkesin GBT'sine baktılar. Polen'in mahkemesi varmış."

"Ne mahkemesi be? Ne diyorsun?"

"Telaşlanma. Politik değil. Bankaya borcu varmış...Sabah mahkemesi olacak. Şimdi nezarette. Büyük ihtimal zorunlu hizmette iki hafta çalıştıracaklar, borcunu böylece kapatacak. Geçen sene ben de yapmıştım hatırlıyor musun? Davalık olan elektrik borcum için şirketin inşaatlarında çalıştırmışlardı ...Kimse deşifre olmadı, korkmana gerek yok."

"Anladım, dikkat edelim yine de. "

İşte bunlar asiler. Şerefsiz köpekler. Devletbaba bunları tarumar etti, ha bire etmeye de devam ediyor. Ama bu sütübozuk hainler hiç bir zaman yılmıyorlar. Mikrop gibi. Bir yerde bitiriyosun, öbür yerde çıkıyorlar. Alayının anasını sikiyorsun, yine bir tane aptalın devrim sözüne inanıp arkasından gidiyorlar. Hiç süphen olmasın-senin de yardımınla- Devletbaba bunların kökünü kazıyacak.

Ortalığı bulandırmaktan başka bir boka yaramayan şeytan enikleri. Yüzlerce yıllık emekle kurduğumuz vatanın düşmanları.

Asilerin mutfak fiskosu bitiyor. Kahvelerle salona geçiyorlar. Partal, onların birer hain olduklardan bihaber, safça kahvesini hızlıca yudumlayıp yüzlerine gülümsüyor. Yaptığı saçma saldırıdan baya utandığı için ayrılmak istiyor. Ayağa kalkıyor ve yeni dostlarıyla vedalaşarak, uykusuna devam edeceğini söylüyor. Tekst ona kapıya kadar eşlik ediyor.

"Yarın Beraris ve Runa'yla akşam yemeği yiyeceğiz burada. Bir planın yoksa sen de gel istersen."

* * *

Partal heyecandan uyuyamıyor -Tekst'in daveti yüzünden tabi ki.

Ebleh gibi sırtıyor, yüzü gülüyor ama meseleyi çok yanlış anlamış.

Varoş kültürü kafasında tecelli ediyor. Karşı cinsten gelen her sinyali başka yöne yorabilecek biri. Onu yemeğe davet etmesinin tek nedeni kendinden hoşlanmış olması diye düşünüyor. Başka yolu yok. Özgüven fışkırıyor. Daha da ileri gidiyor, kesin bana verecek diye düşünüyor. Yani illa ki istiyor olmalı, yoksa onu neden yemeğe davet etsin ki?

Düşünceleri katlanıp uç noktaya varıyor; Tekst'i farklı pozisyonlarda düşlerken uzunca bir otuzbir patlatıyor.

* * *

Güne geç başlıyor Partal. Öğleden sonrası.

İlk işi duş almak alıyor. Bu hafta yıkanmak için bir sebep çıktı. Tekst.

Bu akşam ne olacağı belli olmaz diye düşünürken pis pis sırtıyor, koltukaltı ve genital bölgesindeki -kıvrık aşamaya geçmiş-kıllarını kesmeye başlıyor.

Nabur Meydanına gidiyor. Façasını düzeltmesi lazım. Akşam giymek için klas olduğunu düşündüğü-aslında iğrenç zevke hitap eden- komik bir trençkot satın alıyor. Yan dükkana geçiyor. Berber makinesine oturuyor ve zamane gençlerinin aptal saç modellerinden birini seçiyor.

Çirkin bir adam olarak dışarı çıkmıştı, daha da çirkinleşmiş bir adam olarak evine dönüyor.

Haspam bir de ev hediyesi almış. Farklı forma girebilen aptalca bir biblo.

* * *

Eve girip son bir kez aynaya bakıyor, boynuna koku jeli yapıştırıyor. Elinde hediye paketi yapılmış aptal biblosuyla Tekst'in kapısını çalıyor.

Kapı açılmıyor.

Bir kez daha çalıyor.

Kapı açılmıyor.

Hadi, son kez?

Yok. I-ih.

Açılmıyor.

* * *

Tuhaf bir sinirle ahırına geri dönüyor bizimki. Takdim edemediği hediyesini masanın üzerine atıyor. Koltuğuna oturup zuladaki son sigara kırıntılarını vaporizera koyup bir nefes vuruyor.

Kapı çalıyor.

Ferruh.

"Hadi gel hastaneye gidiyoruz" diyor.

Partal'ın ona aval aval baktığını görünce cümlesine devam ediyor: "Mami'nin annesi ölmüş"

* * *

Hastanelerin kırmızı tonunu hep korkutucu bulmuştur Partal. Son nefesini hastanelerde verenler için göğsünü yumruklayarak ağrıtabilir.

Mami'yi hastanenin kafeteryasında tek başına otururken buluyorlar. Ruhsuz ve dalgın. Boş boş önüne bakıyor. Samimi olmayan ses tonlarıyla başın sağolsunlar çekiliyor. Partal, Mami'nin annesinin ölümüne bir noktada gizli gizli seviniyor. Mami artık tekinsiz orospularını kendi evinde ağırlayabilir. Ahlâki virüs denetleme sisteminin(annesinin) süresi doldu.

Mami, bürokratik zıvalarla ilgilenmek için arkadaşlarının yanından ayrılıyor. Miras transferi için ölüm ibrazını yapması gerekiyor. Sonra doktorlara basit bir kontrol yaptırıp, bazı organlarını satmak için internete ilan koymak istiyor. Annesi ömrü boyu tek fırt sigara içmediği için akciğerinden çok ümitli...Son dönem akciğer piyasası da fırlamış vaziyette.

Partal, kafeteryadaki haber yayını izlemeye başlıyor. Devletbaba'nın tüm binalarında olduğu gibi burada da, her saat başı, ülkenin gelişmeleri ekranlarda oynatılıyor. Yaşlı bir erkek sesi.

"İyi akşamlar aziz yurttaşlar. Saat 21.00 gelişmelerini atrarıyoruz...Kahraman vatan bekçilerimiz asileri kısıkrak yakaladı..Bu sabah, soluk kesen bir operasyonla Ada-17'de ele geçirilen üç hain, sorgulanmak üzere Ana Ada'ya götürülüyor. Hainlerin büyük bir eylem hazırlığında oldukları belirtiliyor"

Ekrandaki gökdelen Partal'a bir yerden tanıdık geliyor.

Ekrandaki kız Partal'a bir yerden tanıdık geliyor.

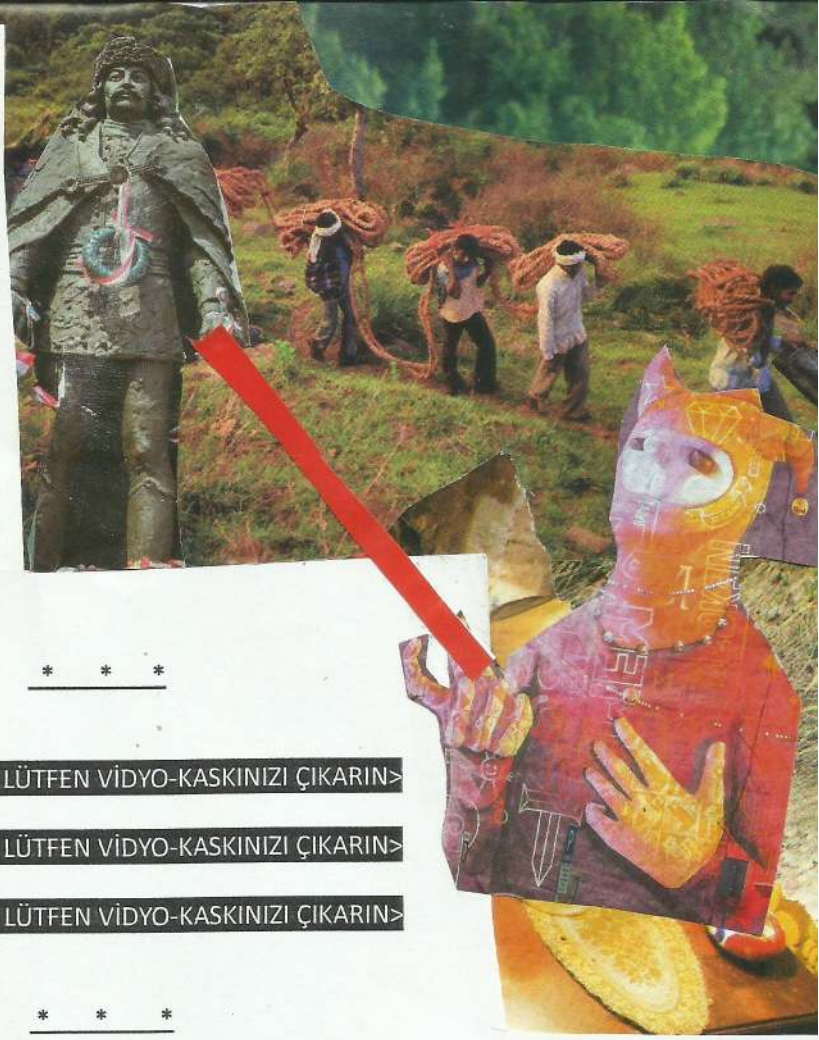
Tekst.

Beraris.

Runa.

Üçünün de gözleri bağlı, elleri kelepçeli.

Tek sıra halinde helikoptere bindiriliyorlar.

<ÖRNEK VAKANIN SONU. LÜTFEN VİDYO-KASKINIZI ÇIKARIN>

<ÖRNEK VAKANIN SONU. LÜTFEN VİDYO-KASKINIZI ÇIKARIN>

<ÖRNEK VAKANIN SONU. LÜTFEN VİDYO-KASKINIZI ÇIKARIN>

* * *

Kafandaki kaskı çıkartıyorsun. Üçüncü-ve son- staj eğitimin böylelikle bitiyor. 30 dakika sürmemiştir. Haydi geçmiş olsun.

Yamuk ağzınla sırtıyorsun. Ah siz Akademililer yok mu? Ukalılığınız hiç bitmez. Kendinizi çok bilmiş gibi göstermeye bayılırsınız.

"Amirim. Geçen haftaki vaka daha heyecanlıydı sanki ha?" diyorsun.

"Sevmedin mi bunu?"

"Hayır amirim estafurullah. Sevdim. Ama ne yalan söyleyeyim, çok da istediğimi bulamadım. Geçen haftaki eğitim programından kriminal vakalar üzerine daha fazla bilgi alabildim. Robot ordusu kuran hackerın devrimci asillerle işbirliği yaptığı simülasyon tasarımı benim kafamı baya açmıştı... Şimdi bu salak torbacıyla devrimci kancığın hikayesini izleyince kurgu çok kişisel geldi bana... Gerçek miydi bu?"

"Evet" diye cevaplıyor amirin seni. "...15 yıl önceki ifade tutanaklarından tasarlarladım bütün karakterleri, hikayeyi net hatırlıyorum, göreve yeni başlamıştım. İzlediğin bütün olaylar ve mekanlar gerçektir."

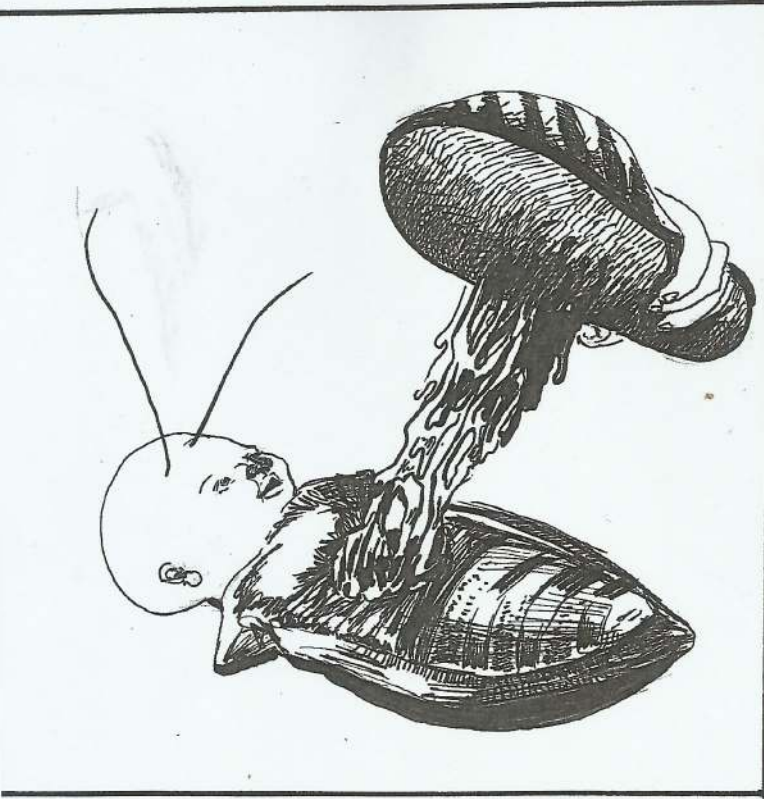
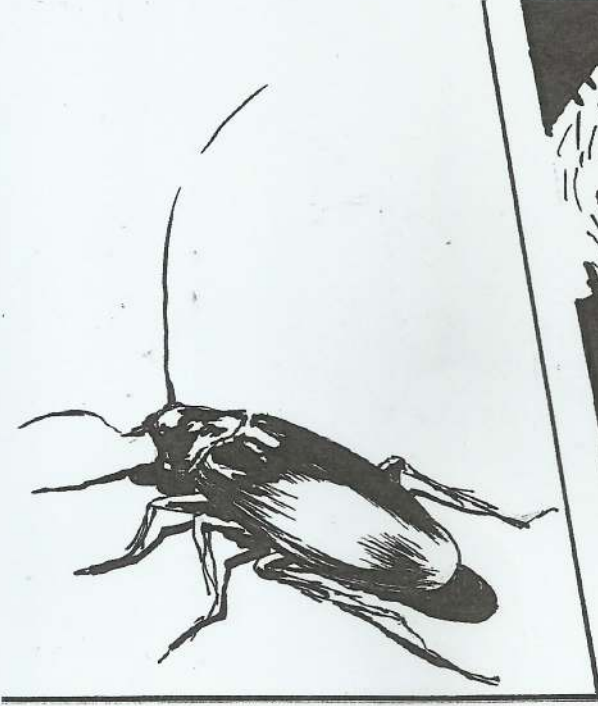
Bulunduğunuz odaya akademideki hocaların giriyor. En az yirmi kişi var. Herkes seni alkışlıyor. Bayat ve aptal bir ritüel.

Sırayla herkes senin elini sıkıyor, tebrik ediyor.

Sen, üç yıllık eğitimin ve yarım yıllık stajın ardından, 2067-V00103 sicil numaralı polis rozetini bileğinin hakkıyla kazanıyorsun.

Teşkilata hoş geldin.

HAN SHAN COLD MOUNTAIN'DA İŞE GİRİYOR

"Diplomanı kullansana"
"Eminim gelecek haftanın sonunda bi iş bulmuş olursun"
"Indeed.comu denedin mi"
"Marketleri denedin mi"
"İş fuarlarını denedin mi"
"Facebook'u denedin mi"
"Youtube'a
'nasıl iş bulunur' yazmayı denedin mi"

Noah yukarı bakar ve parmağını doğrultur onlara
Göğüslerinden dürter
Tanrı beni bi şair yaptı
Tanrı Han Shan'ı bi şair yaptı
Han Shan'ı Cold Mountain'a koydu
beni çölüne.

Hiçbirinizden
Para kazanmayı bırakıp
daha az çalışmanızı istemedim.

Cold Mountain'ı yazmam için
Orada yaşamam gerek
Her daim.

Zirvede ve mağaralarda
Bristlecone çamlarının altında uyurum
Sizinse yapacak daha iyi işleriniz var
Cold Mountain'da yaşamaktan.
Benim işim size akarsulardan kar-suyu getirmek
Cold Mountain'a ihtiyacınız olduğunda
Size su getireceğim.

Ama şimdilik
Siktirin gidin!
ve beni yalnız bırakın
Cold Mountain'dayım
ve rüzgar söyleyince
ineceğim aşağıya
Bir craigslist ilanı sebep olmayacak buna!

Noah Cicero

çeviri: İzge Ege

amenbeat is his d-beatforallshortcircuitedtechghettoexperiences

çevrimdışı olduğu kabuslardan uyanan geceye atak neon tanrısı silüet tanrıçası
whitenoise kanalım binaların yağmur oluklarından telefonu kapalı bir çarpışmanın
ucundan kaçıyor yedili halka bir ışık denizi duvarlardan çıkıp duvarlara giren sıvalı borular
tutarlı olarak lastiğin yere değen yüzü adamların ayakları sürtünmesiz eğik düzlemde
kadınların hepsini bir ilmek yerde tutan bu kuvveti tanıyorsunuz kulelerden seslenilerek
serbest bırakılan ve tutulan bahsetmeyi sevdikleri ve kauçuk gibi çiğnedikleri bu kapı
pencere fikrini ekolu alkış olarak mermer basamaklara serdikleri
gündüzün kısalması iki dakika

anında ürün olarak dilinde beliren o damlayı alıyor şişelenmiş hislerine sarıyor kendini
bekletildiğinde su olarak dağılacaklardan olanaklı dünyalarda korunmayan özdeşliğini
koruyan bu çizgiler alındığında bir bulaşık teliymiş boğazında tüytopuyla öğürmek sandığı
bağlantılardaloopa alınmış ikideğerliarafın eşitliğin neresine düştüğün seni
kaybettiğimizde neyi kaybettik tartıda ibre kendi halinde pejmürde bulduğum göğüsleri açık
bir rüyada hafıza kayımdan sorumlu madde miktarını koruyan
gündüzün kısalması bir dakika

tamam dedim bu ışığı kapatan bu örtüyü örtünen para kazanmaktan uyanan ellerini
ovuşturdu bir sinekti bir düşünceden kurtardığı ayakları diğeriyle kirletti dizilmiş terliklerden
sekerek geçtiği bir cenaze eviydi kırkı çıkaran kayıtlı mevlidin durduk yere ölümden
bahsettiği tahtaya vuruldu bir yıldızı diğerinden konumuyla ayırt etmenin acizliğini gören
gözlerini gördüm iki boyutlu bir bilmeceye fazla boyutlu çözümsüzlükleriyle suyu toprağa
çeviren yangını başlatan
gündüzün kısalması bir dakika

zamanı sana dolanan halatlar gibi bundan vazgeçip iyice sıkılan bir kavanoz kapağı uygun
adım nefesiyle karışmaz sayılan ne olur bir binayı yukarı itip bir bardağı deviren ne onu
ne bunu söyleyen kısa dalga bir frekans yakaladı körfezde bombardıman alarmları kendi
buharında korkudan pişen askılık elleriyle eşit aralıksız bahçesini tımarlayan kapının
çizdiği yaydan sökülmiş menteşesine konulmuş tanıyı benzerlikler kullanılarak yapılan her
sıçramayı donduran tuşları zenine yosunlu kayaları adet edinen
gündüzün kısalması üç dakika

bunu gözlüklerinin arkasından gördüm retinaya bağlanan bir devre elemanı idrake
zorlandığında bakışında uçuşan mavi kıvılcımları ne içtiğini bilmeyen bir tuvalete
koşturman kapının kilitlenmesini ışıkların açılmasını manuel taharet birimlerine mecbur
bırakılan ellerinde bazik temas arayışın bir musluğu çevir bir sifona bas fermuarı çeken
kaç trilyonuncu insan olarak gözlüklerini led aydınlığına kavuşturan
gündüzün kısalması iki dakika

hikaye olmakta zorlanan masanın verniğindeki çiziklerden bu eski fransızca şarkıya küfredip baslara yüklenen ilk çıbanı burnunda patladı paralel bağlanmış noel geyiklerinden kırmızı bir uyarı kutupları merkez alan salgın halkaları komşundan sonra ölmenin aerodinamiğinde bulundu vantilatörden son serinleten fısıltıları terine bakteri bulaştırmayan sıvının sağıldığı fabrikadan çipler çiplere manyetik bantlar tüm üretim bantlarına tungstenden neona devre şeman bıçağın iki yüzünü barıştıran gündüzün kısalması bir dakika

perdede kendini tekrar eden desen kuşlar hakkında illüstrasyonlu bir kitabın ekran parlaklığı azaltılmış tarihçesinden bakalım fırıldak olmak üzere mekanizmadan çıkarılmış dişliyi yani yine bozuk bir oyuncağın olan alyuvarlarını ve demir eksikliğini sev benim için türünüzün belli kümelenmelerinde hangi saç tipi ve rengi için hangi poz kalıpları benimsenir biliyor bunu iki müşteri arasına yayılan yeni sekmelerden sokağa bağlandığın geçitte kayış sıyıran uyduruk gözyuvarı hareketlerinden kestirmem gereken gündüzün kısalması bir dakika

fazlarındaki iklim kalabalığı gitsin istiyorum seni bir çöle çevirecek aşırı yüklemde belirsiz yollara itibar edip seni tek renkli yayacak reaksiyonların şafak operasyonları eski bir topuk yüzeyinde susuz değil farksız olduğun her yer çöl dedi düşlerinde sadece kumla aşınmaz derin hasır masalar etrafında binlerce tabure tek gecede yayılır ateş ve ishale seni sen olarak ayıracak deri döküntüleriyle seni sen olarak sıyıracak yara izlerinle seni tanıyan gözlerden kaçamadığın gündüzün kısalması üç dakika

İlker Artıran

PERDESİZ KADIN ESMER YATAK

Ateş küre manto,

Bu sigara bittiğinde sende gitmiş olacaksın
Kime göstereceğim zırlayan yoksul ölmeklerimi ?

Kahve önünden geç
ve kömürcüde iki tokat sipariş
Otoban kenarlı ortaları topla otuz dört
Parmağı kesik ense janti
ama sinan abi tuttu
mustafa amcayla
belki

Enayi herşey otuz lira içindi
Kızmasaydı ensesinden akan tere
Esmerleştikçe şeker de güzeldi
Biraz daha yerinde sayarsa
Beni de piç edecekti.
Saydırdı saymadı,
doğuya doğru koştum daha sıcaktı
Üşüyorsam biraz daha yer edinirdim içinde
Çünkü her mazlunun kütüğü aynı yere kaçırdı
Ustabaşı biraz daha yağ içinde kalır
Musluk tamir ederken ,
Kadın başıma cümlesini kurmak zorunda kalırım,
suyun üstüne çıkarırım hüznümü biraz daha
iteklerim kendimi düşeyim diye
Ben düşerim bu damla ile
Bir kapı daha kapanır kum yüzüme
Gözüme batıyorum , biraz daha miyop olayım
Kalbime doğru uzatılan okların üstüne
düşüyorum
Kuruyup dağılayım,

Merhaba ve hay aksi
Ve yalnızlığın tıknaz yanlarından güçlenmek ve
suya anlatmak her seferinde rüya
Kuıl oku kul
Boş bebek mezarları
Korkuyorum
Anlamıyorsunuz beni ama ben anlatmaya devam
ediyorum
Korkuyorum öp
Korktukça peşimdeler sarıl
Kurtarılmayı bekliyorum kaç
Yol al diyorlar para biriktirmeye başlıyorum
boşver
Olmuyorum genel olarak olmuyorum unut
Hainler ölmüyor rüyalar tersine çıksın
Bazıları gitti git
Her seferinde aynı kişi beyaz

İyiym diyorum ben dudağıma bakma,
Utangaç değilim reçeteme bakma
Suskun değilim unutkanlığıma bakma
Özür dilerim lütfen bu kapıyı sertçe kapatma!

Ne o eve ben girmiş olayım , kaderim,
Ne de sinsice canıma giren bir irinden türeyim.
Ertesi gün ve dayak
Siyah kumaş ve astarlı denklemler
Aklıma gelen başıma
Başıma gelen saçıma kesik bilir
Hem zaten her kadının coğrafyası birdir

Çarpım tablosu ve kilotlu çorap
Otoriter yapı ve karanfil suyu
Ben ve gece
Nasıl hasret kalınır gerçekliğe
Nasıl bağlamak gelir dizelerimi içimden bir çentiğe
Tiyatro ile şiir aynı anlama gelebilir
Gülümsemeyi bırakıp atlarsam kendime,

İdeolojiler ile tahta bavullar arasında

Sallanarak ve huzursuz ve evsiz

Ve
Zararsız küfürler ve tırnak izleri

Ve zoraki gölge
Ve duaları deneyimsizlik tanısı
Ve kıt bir sahada tribal çılgın iklimi
Ay
Kısa çöp benim
Bu evsizlikte kahraman beklenmez !

Rüzgara ve siyasete karışmayan küllük aynı şarkıyı
dinletmez,
Duman,
Allah ile kul arasına
sigara içilmediğinden girilmez

Vasiyyxr

ŞEY GÖRÜ

adriyatik çelimlere kalburüstü bir yokasokum kurguladık
güne tarih vakaları sığdıran bir öcünün kara öğlesini •bekleyin
uzlaşma potasını, ampul yayılımını ve bozuk üreli dilleri •üçleyin
adıllıbesili hat-trickll

ve bir şarkı : kulpkulp kaymak veren o çelimsiz sofular-kriptolu bir atlasın gökenlemine uzanarak
konuşlanır havlular

erkek cihanlar üstü çadırlar cadılar yakılmadan neferler gocunmadan
arzular eşit değilse bile 1den 11e önler killit'li

peki pek çok senet sonrası?

(budala konan çok romantik kaygılar konu olur çevrilere
sayfaları külfet kokar sülfürü <aldatır zamanın vibratör döngörsü)

hadi kopar çıkırığında kağnılarını

bugün yine düşmedin mi tabanda denizin - örme çelengizinden tapınaklara

çetin cevizler yablak dönüşümüne dili sığdırmadan dönmezler ügüşe

///biri sandı sana seslendim bu sanrıyı\\

tuvaletlerimühürleyelin, olamadın koruyucu

komutaya bağlayamadın

amca

yolculuk ön koltukta dikizler yamağından

bitiverdi ağlayan kadıncamın yanağından

--çağrı en tepeden ıgıltılı bir sürecedönüş hamuruyla iniyor

>mitol! mitol! mit ol!<

(Mitolojik görüler hevesle grekistan'a el sallar perdede)

Bilal Acarözmen

Erdem, sağ olsun geçen beni aradı. Halimi hatırlımı sordu. Bu gün de yanıma geldi. İş yerime. Paydostan sonra atlادık arabasına, evine gittik. Erdem'in sağlam bir plak koleksiyonu vardır. B.B. King sevdiğimi bilir. Pikaba koydu bir tanesini. Keyfine bak dedi sonra.

Bir on beş dakika kadar yalnız kaldığım odasında keyfe dalacağıma kedere bulandım. Çok üzgün ve sinirliydim. Önce peder beyle takışıp daha sonra da kız arkadaşımınla sağlamına kavgaya etmişdik. Yani doluydum. Yani patlayacak bir bomba kadar sinsiydim.

Neyse. Erdem elleri dolu geldi. Piyizine doldurmuş torbaları. Ne ararsak var. Ama içmek değil de ne bileyim iç boşaltmaktı derdim aslında. Anlayışlı çocuktur Erdem. Kısa kesip *öt bakalım*, dedi.

Öttüm.

İçime sümük gibi yapışıp kalan ne varsa kustum. İyi de yaptım. İç organlarım uzun zaman sonra nefes almaya başladı, hissettim. En çok da kalbimi hissettim. Meğer derdim ailem ya da kız arkadaşım değilmiş. Tespit tabi ki Erdem'den geldi. Egoistin biriymişim. Anlattıklarımın hiçbirinde Erdem'in beni tutmamasıyla gerçeği anladım.

"Abi içim daraldı. Şöyle dışarı mı çıksak?"

"Niye moruk? Ne güzel sevdiğin şeyi çalışıyoruz, takıl kafana göre işte."

"Yok abi. Daraldım. Dışarıda tam içmelik hava var. Şöyle deniz kıyısına gitsek, fena olmaz."

"Hayda."

Kaçmak istiyordum duvarlardan şimdi de. Her şeyden. En çok da kendimden... Çünkü insan bir kez gerçekle yüzleşirse çok sert bir şamarla ayılmış oluyor. *Yazık*, dedim kendi kendime sonra. *Bu kadar dert varken dünyada, böylesine sefil bir karakterimin olması...* Sonra da şöyle düşündüm: *Ölüm var yahu, ölüm! Ölüm olan bir dünyada ne gerektir? Hiç.*

Israrıma dayanamayan Erdem ağzını ıslak bir küfürle ıslattıktan sonra kalkıp denizin kıyısına vardık. Yanımızdaki nevaleye başladık akabinde.

Bu kez de Erdem kendini anlatmaya başladı. Onun da içi epey doluymuş. O da kustu. İyi de oldu. Döktüklerini dalgalar alıp götürdü. Ama Erdem benden farklıymış. Onun derdi ise hiç kimsenin hayatında iz bırakmamak. Ondan muzdarip içine kapandıkça kapanmış çocuk. Yıllar yılı.

E, şimdi ne olacak, dedim içimden. Hangimizin derdi daha büyük?

Hangi birimiz adam olacağız da dünya düzelmiş olacak?

Adam olmak demek sisteme bağlı kalarak, şükre dayalı işkenceci bir hayat biçimi midir?

İşe git, çalış. Eve gel, ailene bak. Sev, ama adam gibi sev. Seni sevmeyen yoksa da sen aptal gibi sevmeye yine de devam et. Öl ama arkanda ağlayanın olsun mutlaka. Seviş, ama adından söz ettir. Yalaka ol ki seni parmakla gösterebilirler. Ve daha ne dolmalar, ne naneler...

Ben bunları düşüneydurdurken yanımızdan geçen sarhoş bir adam haykırarak derdini kustu:

"Derdinizi sikim ulan sizin. Karı boşadı ulan beni çocuğumuz olmuyor diye. Öleyim ben şimdi ha, öleyim mi?"

Ölme dayı. Niye ölesin? Bırak n'olursun dünya dertlerini. Bak, biz bıraktır bir saat önce. İçimiz bayram ediyor şu an valla.

Bu arada keşke evde içseydik. Yazık oldu B.B. King efendiye.

Emre Gürkan Kanmaz

THE UNKNWON PLANET.

Sénile Céline

Ekin Metin Sozüpek
TAMANLANAMAYAN*

Şiir

*SEL